

இலங்கையின் 1841ஆம் ஆண்டின் 4ஆம்
இலக்க அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச்
சட்டம்: நீக்கப்படவேண்டிய காலம் கடந்த
காலனித்துவ எச்சம்

சுருக்க விளக்கப் பத்திரம்
மார்ச்சு 2021

Composed of 60 eminent judges and lawyers from all regions of the world, the International Commission of Jurists (ICJ) promotes and protects human rights through the Rule of Law, by using its unique legal expertise to develop and strengthen national and international justice systems. Established in 1952 and active on the five continents, the ICJ aims to ensure the progressive development and effective implementation of international human rights and international humanitarian law; secure the realization of civil, cultural, economic, political and social rights; safeguard the separation of powers; and guarantee the independence of the judiciary and legal profession.

® Sri Lanka's Vagrants Ordinance No. 4 of 1841: A Colonial Relic Long Overdue for Repeal - A Briefing Paper

© Copyright International Commission of Jurists
Published in December 2021

The International Commission of Jurists (ICJ) permits free reproduction of extracts from any of its publications provided that due acknowledgment is given and a copy of the publication carrying the extract is sent to its headquarters at the following address:

International Commission of Jurists
P.O. Box 1740
Rue des Buis 3
CH 1211 Geneva 1
Switzerland
t: +412297938 00
f: +41 22 979 38 01
www.icj.org

இலங்கையின் 1841ஆம் ஆண்டின் 4ஆம்
இலக்க அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச்
சட்டம்: நீக்கப்படவேண்டிய காலம் கடந்த
காலனித்துவ எச்சம்

சுருக்க விளக்கப் பத்திரம்

மார்கழி 2021

உள்ளடக்கம்

1. அறிமுகம்.....	3
2. சட்டத்தின் பின்னணி மற்றும் அது தொடர்பான கண்ணோட்டம்.....	3
3. சட்ட வரைச்சட்டம்.....	5
3.1 சர்வதேச கடப்பாடுகள்.....	5
3.2 அரசியலமைப்பு உரிமைகள்.....	8
4. அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச் சட்டம்: கரிசனைக்குரிய பகுதிகள்.....	10
4.1 அந்தஸ்து குற்றங்கள்.....	10
4.2 தெளிவற்ற மற்றும் பரந்துபட்ட சட்டங்கள்.....	12
4.3 சிறுவர் ஒருவரின் உரிமைகள்.....	13
4.4 பெண் குற்றவாளிகளின் தடுப்பு இல்லங்களுக்கு அனுப்புதல்.....	14
4.5 ஆட்கடத்தல்.....	15
4.6 பாலியல் தொழில் (“விபச்சாரம்”).....	17
4.7 எதிர்கால நன்நடத்தைக்கான உத்தரவாதம்.....	19
5. நடைமுறையிலுள்ள தாக்கங்கள்.....	20
5.1 சட்டத்தின் எதேச்சதிகாரமான பிரயோகம்.....	20
5.2 மாறுபட்ட பாலீப்பு மற்றும் பாலடையாளம் கொண்டவர்கள் (LGBTI) எதேச்சதிகாரமான கைது செய்யப்படல், முறையற்ற நடாத்துகைக்கும் தொந்தரவுக்கும் உட்படுத்தப்படல்	21
5.3 மெத்செவன தடுப்பு இல்லம்.....	22
6. முடிவுரை மற்றும் பரிந்துரைகள்.....	24
பின்னிணைப்பு 1: அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச் சட்டம்.....	27

1. அறிமுகம்

சமகால சர்வதேச சட்ட நியமங்களைக் மேற்கோளாகக் கொண்டு, இலங்கையின் சர்வதேச சட்டக் கடப்பாடுகளுடன், அலைந்து திரிவோர் (அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச் சட்டம்)¹ தொடர்பான சட்டத்தை திருத்துவதற்கும் ஒன்று திரட்டித் தொகுப்பதற்குமான 1841 ஆம் ஆண்டின் கட்டளைச் சட்டத்தின் இணக்கத்தன்மையை இந்த விளக்கவுரை பகுப்பாய்வு செய்கிறது. இந்த மனித உரிமைகள் பாதுகாப்புகள் மற்றும் சட்டவாட்சிக் கோட்பாடுகளுடன் இச் சட்டத்தின் இசைவயற்ற தன்மையினை இது எடுத்துக்காட்டுகிறது. இவ் விளக்கப் பத்திரம் சட்டத்தினை அதன் மேற்கோற்றத்திலும், அது நடைமுறையில் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்படுகின்றது என்பதையும் கருத்தில் கொள்கிறது.

ஒட்டுமொத்தமாக இச் சட்டம் சமூகத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட மற்றும் பின்தங்கிய பிரிவினரை ஒடுக்கும் அதே வேளையில், அதன் சில மிகையான மற்றும் தெளிவற்ற ஏற்பாடுகளின் சமகால பயன்பாடு பெண்கள் மற்றும் LGBTI நபர்கள், குறிப்பாக திருநங்கைகளுக்கு நேரடியாக பாரபட்சமாக உள்ளது. எனவே சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டம் மற்றும் தரநிலைகளுக்கு இணங்க, அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச் சட்டம் ரத்து செய்யப்பட வேண்டும் என்றும், குறிப்பாக தடுப்பு இல்லங்கள் கட்டளைச் சட்டம் தொடர்பான அனைத்து சட்டங்களையும் மறு-ஆய்வு செய்ய வேண்டும் என்றும் சர்வதேச நீதிபதிகள் ஆணையம் (ICJ) கேட்டுக்கொள்கிறது. அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச் சட்டத்தின் சில கூறுகள் சில சூழ்நிலைகளில் சட்டப்படியான நோக்கத்திற்காக அவசியமாகவும் சட்டப்பூர்வமாகவும் கருதப்பட்டாலும் கூட, தற்போதுள்ள சட்டத்தை பிரதியீடு செய்வதற்காக இந்த விடயம் தொடர்பில் தனியான சட்டமொன்றை உருவாக்க வேண்டும் என்று ICJ பரிந்துரைக்கிறது.

2. சட்டத்தின் பின்னணி மற்றும் அது தொடர்பான கண்ணோட்டம்

12ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ஆங்கில அலைந்து திரிவோர் சட்டங்கள், சொத்து இல்லாதவர்கள் அல்லது பொருளாதார ரீதியாக ஓரங்கட்டப்பட்டவர்கள் சட்ட உரிமைகள் மற்றும் பாதுகாப்பினைக் கொண்டிருக்காத ஆதனங்களைக் கொண்டிருக்காத அல்லது வேறு வகையில் பொருளாதார ரீதியில் ஒதுக்கப்பட்ட நபர்களைக் கொண்டிருந்த காலப்பகுதியினை எமக்கு நினைவூட்டுகின்றன.² அலைந்து திரிவோர் சட்டங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள சட்ட மொழி, அலைந்து திரிபவர்கள் மீது இகழ்ச்சியினையும் அவர்களின் அவல நிலை குறித்தான எவ்விதமான அக்கறையின்மையையும் காட்டுகிறது.

குற்றமானது, தடைசெய்யப்பட்ட செயல் அல்லது செயலாற்றத் தவறுதல் என்பவற்றின் அடிப்படையில் இல்லாமல், மாறாக, ஒரு குறிப்பிட்ட தனிப்பட்ட நிலைமை அல்லது குறிப்பிட்ட குணாதிசயத்தினைக் கொண்ட அல்லது கொண்டதாகக் கருதப்படுகின்ற குற்றவாளியின் அடையாளத்தை சார்ந்ததாக அமைகின்ற “அந்தஸ்து குற்றங்களை” அலைந்து திரிவோர் சட்டங்கள் உருவாக்குகின்றன, அடிப்படையில், இந்தச் சட்டங்கள் “ஏதாவது ஒன்றைச் செய்யவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் அதனை செய்வதனை” தடைசெய்வதற்கு மாறாக “ஏதாவதொன்றாக இருப்பதனை” தடைசெய்கின்றது. அலைந்து திரிந்த சட்டங்களின் வளர்ச்சி பொதுவாக தனிநபர்களின் மனித உரிமைகளை, குறிப்பாக நடமாடும் சுதந்திரம், தனி மனித சுதந்திரம், சமத்துவம் மற்றும் பாரபட்சமற்றதன்மை, தொழில் உரிமைகள் மற்றும் குற்றமற்றவர்

¹ 1841ஆம் ஆண்டின் நான்காம் இலக்க அலைந்து திரிவோர் தொடர்பான சட்டத்தை திருத்துவதற்கும் ஒன்று திரட்டித் தொகுப்பதற்குமான கட்டளைச் சட்டம். பார்க்க:

http://hrlibrary.umn.edu/research/srilanka/statutes/Vagrants_Ordinance.pdf

² L Sebba, *The Creation and Evolution of Criminal Law in Colonial and Post-Colonial Societies*, (1999) 3 *Crime, Histoire et Societies*, pp. 4

என்ற அனுமானம் ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொள்ளவில்லை.³ இத்தகைய அந்தஸ்து அடிப்படையிலான வேறுபாடுகள், உரிமைகளை மறுப்பது மற்றும் பாரபட்சமான நடாத்துகை அல்லது அந்தஸ்து அடிப்படையில் மாத்திரம் சமமான பாதுகாப்பை மறுத்தல் ஆகிய இரண்டையும் தடை செய்கின்ற சமகால சர்வதேச மனித உரிமைச் சட்டத்திற்கு முரணானது.⁴

இலங்கையின் பொதுச் சட்டம் அதன் காலனித்துவ மரபின் விளைவாக ஆங்கிலச் சட்டத்தின் செல்வாக்கிற்குப் பெரிதும் உட்பட்டிருக்கிறது. 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் ஆங்கிலேய நிர்வாகத்தால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட பல தண்டனைச் சட்டங்கள் இலங்கையின் சுதந்திரத்திற்குப் பின்னரான 73 வருட வரலாற்றில் வரையறுக்கப்பட்ட திருத்தங்களுக்கு மட்டுமே உட்பட்ட நிலையில் இன்றும் நடைமுறையில் உள்ளன. 1841ஆம் ஆண்டின் அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச் சட்டம் 1824ஆம் ஆண்டின் ஆங்கில அலைந்து திரிவோர் சட்டத்தைப் பிரதிபலிக்கிறது. 1947ஆம் ஆண்டு சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்னர் செய்யப்பட்ட கடைசித் திருத்தம் உட்பட அலைந்து திரிபவர்கள் மீதான இலங்கை சட்டம் பன்னிரண்டு திருத்தங்களுக்கு உட்பட்டுள்ளது.

அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச் சட்டம் இருபத்தைந்து ஏற்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளது. சட்டத்தின் 2 - 5 மற்றும் 7 மற்றும் 9 பிரிவுகள் சில வகையான சமூக நடத்தைகளைத் தண்டிக்கின்றன. உதாரணமாக, “கலகமூட்டும் மற்றும் ஒழுங்கற்ற முறையில்” நடந்துகொள்ளல் “அலைந்து திரிதல்”, “வீணாக சுற்றுதல்”, “பாசாங்கான முறையில் கீழ் ஆயுதங்களைச் சேகரித்தல்” “காயங்கள், குறைபாடுகள், தொழுநோய் அல்லது அருவருப்பான நோய்களை வெளிப்படுத்துவதன் மூலம் ஆபத்துக்குள்ளாக்கல்” “வலிந்தழைத்தல்” மற்றும் “அநாகரிகமான செயல்கள்” என்பவற்றை இது உள்ளடக்கும். இத்தகைய நடத்தையில் ஈடுபடும் நபர்களை, “கயவர்கள்”, “போக்கிரிகள்” அல்லது “திருத்த முடியாத கயவர்கள்” என இக் கட்டளைச் சட்டம் முத்திரை குத்துகிறது. இக் குற்றங்களில் சிலவற்றிற்கான தண்டனைகள் அவை மீண்டும் மீண்டும் செய்யப்படும் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்து அதிகரிக்கப்படுகின்றன.

அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச் சட்டத்தின் 6ஆவது பிரிவானது, “திருத்த முடியாத கயவர்” எனக் குற்றத்தீர்ப்பளிக்கப்பட்ட ஒருவர், விதிக்கப்பட்ட தண்டனையைப் பெறுவதற்கு மேலதிகமாக, தண்டனையை நிறைவேற்றியதிலிருந்து ஒரு வருடத்திற்கு எதிர்கால நன்நடத்தைக்கு பண ரீதியான உத்தரவாதத்தினையும் வழங்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடுகிறது. இச் சட்டத்தின் கீழ் பெண்கள் மற்றும் ஆண் “இளைஞர்” குற்றவாளிகள் எவ்வாறு கையாளப்படவேண்டும் என்பதனை பிரிவுகள் 8 மற்றும் 10 தீர்மானிக்கின்றன. பெண் குற்றவாளிகளை தடுப்பு மையங்களுக்கு அனுப்புவதற்கான தந்துணிவு நீதவான்களுக்கு இருந்தாலும், 12-21 வயதுக்கு இடைப்பட்ட ஆண்களை, சிறைத்தண்டனைக்குப் பதிலாக “சீர்திருத்தத்திற்காக சட்டத்தினால் நிறுவப்பட்ட எந்தவொரு நிறுவனத்திற்கும்” அல்லது அதற்குப் பதிலாக “சிறுவர் குற்றவாளிகளுக்கான தொழில்துறை பயிற்சிக்கு” அனுப்பலாம்.

பிரிவுகள் 11 மற்றும் 12, 16 வயதுக்குட்பட்ட சிறுமி தொடர்பான ”பாலியல் ரீதியான இச்சையைத் தூண்டலை அல்லது விபச்சாரத்தை அல்லது சட்டத்திற்குப் புறம்பான உடலுறவை ஊக்குவித்தல்” உள்ளிட்ட சில குற்றங்கள் மற்றும் அத்தகைய குற்றவாளிகளுக்கான தண்டனை விபரங்கள் தொடர்பில் ஏற்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளன. இக் குற்றங்கள் பிடியானை

³ South Africa Litigation Centre, *A short history of English Vagrancy Laws*, August 2017, p. 16, available at: https://www.southernafricalitigationcentre.org/wp-content/uploads/2017/08/04_SALC-NoJustice-Report_A-Short-History-of-English-Vagrancy-Laws.pdf.

⁴ See, for example, International Covenant on Civil and Political Rights article 2(1) and article 26; International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights article 2(2); UN Committee on Economic, Social and Cultural Rights, General Comment 20, Non-discrimination in economic, social and cultural rights, UN Doc. E/C.12/GC/20 (2 July 2009).

இன்றிக் கைது செய்யப்பட முடியாதவை மற்றும் பிணையில் விடுவிக்கப்படக்கூடியவை என்று பிரிவு 16 குறிப்பிடுகிறது. மேற்கூறிய குற்றங்களின் விளைவாக பாதிக்கப்பட்ட பெண் குழந்தைகளுக்கு ஏற்படும் விளைவுகளை பிரிவுகள் 13 - 15 விவரிக்கின்றன. அத்தகைய குழந்தைகள் தொடர்பாக சமாதான அதிகாரிகளின் வகிபாகத்தினையும், இது தொடர்பாக நீதவான் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரவை அமைச்சருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள தந்துணிவினையும் இந்தப் பிரிவுகள் குறிப்பிடுகின்றன.

சமாதான அதிகாரிகள் மற்றும் பாதுகாப்பு அதிகாரிகளினால் நல்லெண்ணத்துடன் செய்யப்படும் எந்தவொரு செயலுக்கும் அல்லது செயற்படாதிருந்தமைக்கும் அவர்கள் மீது பொறுப்புச் சுமத்த முடியாது என்பதனை பிரிவு 19 குறித்துரைக்கின்ற அதேவேளை, தங்கள் கடமையை புறக்கணிக்கும் அதிகாரிகள் பிரிவு 20இன் கீழ் பொறுப்புச் சுமத்தப்படலாம். மேலும், அதிகாரிகளை அவர்களுடைய பணிகளைச் செய்யவிடாமல் தடுக்கும் நபர்கள் மீது இக் கட்டளைச் சட்டத்தின் பிரிவு 21 இன் கீழ் வழக்குத் தொடரப்படலாம். கட்டளைச் சட்டத்தின் பிரிவுகள் 2-6, 20 மற்றும் 21இன் கீழ் நபரொருவருக்கு எதிராக ஒரு மாத காலத்திற்குள் வழக்குத் தொடரப்படலாம் என்கின்ற சட்ட அடிப்படையிலான கால வரம்பினை அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச் சட்டம் விதிக்கின்றது. அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச் சட்டம் தடுப்பு இல்லங்கள் கட்டளைச் சட்டத்தினை பிரிவு 8இன் கீழ் சிறப்பாக மேற்கோளிடும் காட்டுகின்றது. மேற்படி சட்டம் மற்றும் அலைந்து திரிபவர்கள் கட்டளைச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்ட அலைந்து திரிபவர்களுக்கான தடுப்புக் இல்லங்களை நிறுவுவது பற்றி இந்தச் சட்டம் ஏற்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளது.

3. சட்ட வரைச்சட்டம்

3.1 சர்வதேச கடப்பாடுகள்

இலங்கை ஒரு இருமைவாதக் கோட்பாட்டினைப் பின்பற்றுகின்ற நாடு. அத்தோடு இலங்கை உறுப்புரிமை நாடாக இருக்கும் சர்வதேச உடன்படிக்கைகளின் உள்நாட்டு அமுலாக்கத்தை உறுதி செய்வதற்காக உள்நாட்டு சட்டத்தை இயற்ற வேண்டிய தேவைப்பாடுள்ளது.⁵ எவ்வாறாயினும், அத்தகைய சட்டம் இயற்றப்படுகிறதோ இல்லையோ, “நாடுகளுக்கிடையிலான உறவுகளை முன்னெடுப்பதில் சர்வதேச சட்டம் மற்றும் சமவாயங்களுக்கு கீழான கடப்பாடுகளுக்கு மதிப்பளிக்க முனைப்புடன் செயலாற்ற வேண்டும்” என இலங்கையின் அரசியலமைப்பின் உறுப்பரை 27(15) ஏற்பாடு செய்கின்றது.

இனப் பாகுபாடுகளை ஒழிப்பதற்கான சர்வதேச சமவாயம் (ICERD), குடியியல் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் மீதான சர்வதேச சமவாயம் (ICCPR), ICCPRஇற்கான விருப்பு நெறிமுறை (முதலாவது), பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாச்சார உரிமைகளுக்கான சர்வதேச சமவாயம் (ICESCR) பெண்களுக்கு எதிரான அனைத்து வகையான பாகுபாடுகளையும் நீக்குவதற்கான சமவாயம் (CEDAW), CEDAWஇற்கான விருப்பு நெறிமுறை, சித்திரவதை மற்றும் பிற கொடூரமான, மனிதாபிமானமற்ற அல்லது இழிவான நடாத்துகை அல்லது தண்டனைக்கு எதிரான சமவாயம் (CAT), CATஇற்கான விருப்பு நெறிமுறை, குழந்தைகளின் உரிமைகளுக்கான சமவாயம் (CRC) ஆயுத மோதலில் குழந்தைகளின் ஈடுபாடு குறித்த CRCஇற்கான விருப்பு நெறிமுறை, குழந்தைகள் விற்பனை, குழந்தை விபச்சாரம் மற்றும் குழந்தை ஆபாசப் படங்கள் மீதான CRCஇற்கான விருப்பு நெறிமுறை, அனைத்து புலம்பெயர்ந்த தொழிலாளர்கள் மற்றும் அவர்களது குடும்ப உறுப்பினர்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான சர்வதேச சமவாயம்

⁵ நல்லரட்ணம் சிங்கராசா எதிர் சட்டமா அதிபர், S.C. Spl. (LA) No. 182/99 (2006).

(CMW), உடல் அங்கவீனம் உள்ள நபர்களின் உரிமைகள் பற்றிய சமவாயம் (CRPD) மற்றும் வலுக்கட்டாயமாக காணாமல் செய்யப்படுதலிலிருந்து அனைத்து நபர்களையும் பாதுகாப்பதற்கான சர்வதேச மாநாடு (ICPED) உட்பட பெரும்பாலான முக்கிய மனித உரிமைகள் உடன்படிக்கைகள் மற்றும் அவற்றின் நெறிமுறைகளில் இலங்கை உறுப்புரிமை நாடாக உள்ளது.⁶

இச் சமவாயங்கள் ஒவ்வொன்றும் அவ்வவ் சமவாயங்களின் கீழ் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட உரிமைகள் அனைத்தும் பாரபட்சமின்றி பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என ஏற்பாடு செய்கின்றன. சமவாயங்களின் கீழ் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ள உரிமைகளுக்கு அப்பால், அரசின் அனைத்து நடத்தைகளிலும் பாரபட்சமற்றதன்மை கோட்பாடு மிகவும் பரந்துபட்ட அளவில் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளது.

“சட்டத்தின் முன் அனைத்து நபர்களும் சமமானவர்கள் மற்றும் சட்டத்தின் சமமான பாதுகாப்பிற்கு எந்தவித பாரபட்சமுமின்றி உரித்துடையவர்கள். இதனடிப்படையில், சட்டம் அனைத்து விதமான பாரபட்சத்தினையும் தடைசெய்ய வேண்டுமென்பதோடு, இனம், நிறம், பாலினம், மொழி, மதம், அரசியல் அல்லது ஏனைய கருத்துகள், தேசிய அல்லது சமூக தோற்றம், ஆதனம், பிறப்பு அல்லது ஏனைய அந்தஸ்து அடிப்படையிலான பாகுபாடுகளுக்கு எதிராக அனைத்து நபர்களுக்கும் சமமானதும் வினைத்திறனானதுமான பாதுகாப்பை உத்தரவாதப்படுத்த வேண்டும்” என ICCPRஇனுடைய உறுப்புரை 26 கூறுகின்றது.”

உறுப்புரை 26 மற்றும் ஏனைய சமவாயங்கள் பாதுகாப்பிற்கு உட்பட்ட விடயங்களின் முழுமையற்ற பட்டியலை வழங்கினாலும், பட்டியலின் முடிவில் அவை ஒவ்வொன்றும் “ஏனைய அந்தஸ்து” என்கின்ற வடிவத்திலான அனைத்தையும் உள்வாங்குகின்ற ஒரு சொற்பதத்தினைக் கொண்டிருக்கும். வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவை மட்டுமல்லாமல், எந்தவொரு அந்தஸ்து அடிப்படையிலான பாரபட்சமும் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது என்பதை இது குறிக்கிறது. அங்கவீனம், வயது, தேசிய இனம், திருமண மற்றும் குடும்ப அந்தஸ்து, பாலின நோக்குநிலை மற்றும் பாலின அடையாளம், சுகாதார நிலை, வசிக்கும் இடம் மற்றும் பொருளாதாரம் மற்றும் சமூக நிலைமை உள்ளிட்ட தடைசெய்யப்பட்ட அந்தஸ்து காரணங்களாக பல கூடுதல் காரணங்களை தற்கால மனித உரிமைகள் சட்டவியல் பரப்பு மற்றும் தராதரங்கள் தெளிவுபடுத்தியுள்ளன.⁷

ஐ.நா. மனித உரிமைகள் சமவாய அமைப்புகள் மற்றும் சிறப்பு நடைபடிமுறைகள், அவ்வவ் சமவாயங்களில் மாறுபட்ட பாலீர்ப்பு மற்றும் பாலடையாளம் கொண்ட நபர்களுக்கு (LGBTI) எதிராக பாரபட்சமற்ற முறையில் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான கடப்பாட்டினை தொடர்ச்சியாக உறுதிப்படுத்தியுள்ளன.⁸ உதாரணமாக, ICCPRஇனுடைய உறுப்புரை 26இல் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டுள்ள பாரபட்சமற்றதன்மை, சமத்துவம் மற்றும் சட்டத்தின் சமமான பாதுகாப்பு ஆகியவற்றின் பொதுவான தடையானது பாலியல் நோக்குநிலையின் அடிப்படையில்

⁶ Sri Lanka is not yet party to the Second Optional Protocol to the ICCPR aiming at the abolition of the death penalty; the Optional Protocol to the ICESCR; the (third) Optional Protocol to the CRC on a communications procedure; and the Optional Protocol to the CRPD.

⁷ Committee on Economic, Social and Cultural Rights, *General Comment No. 14: The Right to the Highest Attainable Standard of Health (Art. 12)*, E/C.12/2000/4, 11 August 2000, para 18; Committee on Economic, Social and Cultural Rights, *General comment No. 20: Non-discrimination in economic, social and cultural rights (art. 2)* E/C.12/GC/20, 2 July 2009, para 32.

⁸ Committee on the Rights of the Child, *General Comments No. 4 (CRC/GC/2003/4)*, 2003, para. 6, and No. 9 (CRC/C/GC/9), 2007, para 8., Committee against Torture, *General Comments No. 2: Implementation of article 2 by States parties*, CAT/C/GC/2, 24 January 2008, para 21.n

பாரபட்சப்படுத்துவதனை தடை செய்கிறது என்பதனை மனித உரிமைகள் குழு (HRC) தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகிறது.

அதனுடைய முக்கியமான டூனென் (Toonen) தீர்மானத்தில், மனித உரிமைகள் குழு ICCPRஇனுடைய உறுப்புரை 2, பந்தி 1 மற்றும் உறுப்புரை 26இல் உள்ள “பாலியல்” (sex) என்ற வார்த்தையை பாலீர்ப்பினை உள்ளடக்கும் விதமாகப் பொருள்கோடல் செய்துள்ளது.⁹

“அலைந்து திரிதல்” என்ற கருத்தேற்பு அதன் மேற்கோற்றத்தில் பரந்த அளவிலான உரிமைகளைக் குறித்து நிற்கின்றது. அலைந்து திரிதல் என்பது “வீடற்ற நிலைக்கு” ஒத்ததாக இல்லாவிட்டாலும், “அலைந்து திரிபவர்கள்” என்று அடையாளம் காணப்பட்டவர்கள் அல்லது கருதப்படுபவர்கள் தொடர்பான வீட்டு உரிமை பொதுவாக கலந்துரையாடப்படும். போதுமான வீட்டுவசதிக்கான உரிமை ICESCRஇன் உறுப்புரை 11இன் கீழ் குறிப்பாகப் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளது. ICESCRஇன் மேற்பார்வை அமைப்பான பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாச்சார உரிமைகளுக்கான குழுவும் (CESCR)¹⁰ மற்றும் வீட்டுவசதி தொடர்பான ஐ.நா. சிறப்பு அறிக்கையாளரும்¹¹, குறிப்பாக வீடற்ற நிலையினை குற்றமாக்குவது அரசுகளின் மனித உரிமைக் கடப்பாடுகளுக்கு ஏற்படையதற்றது என தெளிவுபடுத்தியுள்ளனர்.

இதனால் வறுமையில் வாடும் நபர்கள் மீது போதுமான உடல் மற்றும் உள ஆரோக்கியத்திற்கான அவர்களின் உரிமையை சீர்குலைக்கின்ற, மற்றும் கொடூரமான, மனிதாபிமானமற்ற அல்லது இழிவான நடாத்துகைக்கு சமமானதாக இருக்கின்ற கடுமையான பாதகமான உடல் மற்றும் உளவியல் விளைவுகளை கொண்டிருக்கக்கூடிய வீடற்ற நபர்களுக்கு “உறங்கவோ, அமரவோ, உணவருந்தவோ அல்லது அருந்தவோ தகுதியற்ற வாழக்கூடிய இடமின்றிய நிலையினை குற்றமாக்கல் ஏற்படுத்தி விடுகின்றது” என தீவிர வறுமை மற்றும் மனித உரிமைகள் மீதான சிறப்பு அறிக்கையாளர் கண்டறிந்துள்ளார்.¹²

வீடற்ற நிலையினை குற்றமாக்குவதன் பின்விளைவுகள், அது (குற்றமாக்கல்) விளைவிப்பதாகக் கூறப்படும் சமூக நலன்களை விட அதிகமாக உள்ளன. வீடற்ற மக்களின் சுதந்திரத்தினைப் பறிப்பதானது, விகிதாசாரமற்றது, நியாயமற்றது மற்றும் ஒழுங்கற்றது என்பதோடு எதேச்சதிகாரமான கைது மற்றும் தடுத்துவைப்பு என்பவற்றிலிருந்து பாதுகாக்கும் ICCPRஇன் பிரிவு 9இற்கு முரணானது. ஏழைகளைக் குறிவைக்கும் அலைந்து திரிதல் சட்டங்களுக்கு எதிராக உறுப்புரையின் ஏற்பாடுகள் குறிப்பாகப் பாதுகாக்கின்றது என மனித உரிமைகள் குழு அங்கீகரித்துள்ளது (பொதுக் கருத்து இல. 8).

ஒரு அரசின் ஆட்புல எல்லைக்குள் சட்டப்பூர்வமாக இருக்கின்ற ஒவ்வொருவருக்கும், அந்த ஆட்புல எல்லைக்குள், நடமாடுவதற்கான சுதந்திரத்திற்கான உரிமை மற்றும் அவர்களின் வசிப்பிடத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கும் சுதந்திரம் உள்ளது என்றும் இவ் உரிமையானது தேசிய பாதுகாப்பு, பொது ஒழுங்கு, பொது சுகாதாரம் அல்லது ஒழுக்க நெறிகள் அல்லது மற்றவர்களின் உரிமைகள் மற்றும் சுதந்திரங்களைப் பாதுகாக்க அவசியமான, சட்டத்தால் ஏற்பாடுசெய்யப்பட்டுள்ள கட்டுப்பாடுகளைத் தவிர வேறு எந்த கட்டுப்பாடுகளும்

⁹ Human Rights Committee, *Toonen v. Australia*, Communication No. 488/1992, U.N. Doc CCPR/C/50/D/488/1992, 31 March 1994; para 8; Human Rights Committee, *Edward Young v. Australia*, Communication No 941/2000, CCPR/C/78/D/941/2000, 18 September 2003, para 10.4. See also: Human Rights Committee, *X v. Colombia*, Communication No 1361/2005, CCPR/C/89/D/1361/2005, 14 May 2007, para 7.2.

¹⁰ Committee on Economic, Social and Cultural Rights, *General Comment No. 4: The Right to adequate housing* (art.11 (1)) (1991), para 4.

¹¹ See the Report of the Special Rapporteur on Extreme Poverty and Human Rights, Magdalena Sepúlveda Carmona (A/66/265) para. 36, available at <http://www.ohchr.org/Documents/Issues/EPoverty/A.66.265.pdf>

¹² Ibid

உட்படுத்தப்படக்கூடாது என்றும் ICCPRஇன் உறுப்புரை 12 (1) மற்றும் (3) மேலும் குறிப்பிடுகிறது. அபராதம் விதிப்பது மற்றும் வீடற்றவர்களைக் குற்றவாளியாக்குவது என்பது பொது இடங்களில் வாழும் மக்களால் ஏற்படக்கூடிய பொது ஒழுங்கு, சுகாதாரம் அல்லது ஒழுக்க நெறிகளுக்கு ஏற்படும் எந்தவொரு அச்சுறுத்தலுக்கும் எதிராக செய்யப்படுகின்ற விகிதாசாரமற்ற கையாளுகையாகும். போதுமான குறுகிய மற்றும் நீண்ட கால தங்குமிட வசதிகளை வழங்காமல், பொது இடத்திலிருந்து வீடற்றவர்களை வலுக்கட்டாயமாக அகற்றுவது, மற்றும் அவர்களுக்கு அபராதம் அல்லது சிறைத்தண்டனை விதிப்பது ICCPR மற்றும் CAT இன் பிரிவு 7இற்கு முரணாக கொடுமான, மனிதாபிமானமற்ற அல்லது இழிவான நடத்தைக்கு உட்படுத்துவதாக அமையலாம்.

“[i]தனிநபர்கள் மற்றும் குழுக்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளாதார அல்லது சமூகக் குழு அல்லது சமூகத்தில் உள்ள அடுக்குகளைச் சேர்ந்தவர் என்ற காரணத்திற்காக எதேச்சதிகாரமான முறையில் நடத்தப்படக்கூடாது என ICESCRஇனுடைய கடப்பாடுகள் தேவைப்படுத்துவதாக CDESCR உறுதிப்படுத்தியுள்ளது.

வறுமையில் வாழும் போது அல்லது வீடற்ற நிலையில் இருக்கும் போது ஒரு நபரின் சமூக மற்றும் பொருளாதார நிலைமையானது பரந்துபட்ட அளவிலான பாரபட்சம், அவதூறு மற்றும் எதிர்மறையான ஒரேதன்மைப்படுத்தலினை ஏற்படுத்தலாம், இது மற்றவர்களைப் போலவே அதே தரமான கல்வி மற்றும் சுகாதாரம் மட்டுமல்லாமல், பொது இடங்களுக்கு செல்வது மறுக்கப்படுவதற்கு அல்லது சமமற்ற அணுகலுக்கு வழிவகுக்கும்.¹³

தீவிர வறுமை மற்றும் மனித உரிமைகள் பற்றிய ஐ.நா வழிகாட்டுதல் கோப்பாடுகளின் கோட்பாடு 12, வறுமையில் வாழ்பவர்கள் பல இடைவெட்டுத் தன்மையினதான வடிவங்களையுடைய (intersecting) பாரபட்சங்களினை அனுபவிக்கின்ற போக்கினைக் கொண்டுள்ளார்கள் என்பதையும், “வறுமையில் வாடும் நபர்கள் தொடர்பாக சம்பந்தப்பட்ட அனைத்து பங்குதாரர்களும் எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுப்பதனை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ள சமத்துவம் மற்றும் பாரபட்சமற்றதன்மை என்பது உடனடியானதும் குறுக்குவெட்டுத் தன்மையானதுமான கடமைகள் ஆகும்” என அதனையொத்த விதத்தில் அங்கீகரித்துள்ளது.¹⁴

3.2 அரசியலமைப்பு உரிமைகள்

ICCPR இனுடைய உறுப்புரை 26இன் கீழான அரசின் கடப்பாடுகளை அதன் உள்நாட்டு சட்டத்தில் வினைத்திறனுடன் இணைக்கும் விதமாக, இலங்கை அரசியலமைப்பின் அடிப்படை உரிமைகள் அத்தியாயம், “சட்டத்தின் முன் அனைத்து நபர்களும் சமமானவர்கள் மற்றும் சட்டத்தின் சமமான பாதுகாப்பிற்கு உரிமையுள்ளவர்கள்”¹⁵ என்று உத்தரவாதம் அளிக்கிறது. “இனம், மதம், மொழி, சாதி, பாலினம், அரசியல் கருத்து, பிறந்த இடம் அல்லது அத்தகைய ஏதேனும் ஒரு அடிப்படையில்” பாகுபாடு காட்டுவதை உறுப்புரை 12(2) வெளிப்படையாகத் தடை செய்கிறது. ஏற்றுக்கொள்ளப்படின் எந்தவொரு அந்தஸ்தின் அடிப்படையிலான பாரபட்சத்திற்கும் எதிரான முழுமையான பாதுகாப்பை வழங்குவதற்கான இலங்கையின் கடப்பாட்டிலிருந்து அரசியலமைப்பு தவறுகிறது என்பதை தெளிவாக உணர்த்தும் வகையில் இவ் வரையறையானது

¹³ Committee on Economic, Social and Cultural Rights, *General Comment No. 20: Non-Discrimination in Economic, Social and Cultural Rights*, (art.2) (2009), U.N. Doc. E/C.12/GC/20 (2009), para 35

¹⁴ UN Office of the High Commissioner for Human Rights (OHCHR), *Principles and Guidelines for a Human Rights Approach to Poverty Reduction Strategies*, 2006, HR/PUB/06/12, available at: <https://www.refworld.org/docid/46ceae92.html>

¹⁵ Article 12 (1) of the Sri Lankan Constitution, available at: <http://www.parliament.lk/files/pdf/constitution.pdf>

முழுமையானதாக சில அறிஞர்களால் பொருள்கோடல் செய்யப்படுகின்றது.¹⁶ எவ்வாறாயினும், உறுப்புரை 12(2) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதைத் தவிர வேறு காரணங்களுக்காக பாரபட்சம் காட்டப்பட்டது என குற்றம் சாட்டப்பட்டால், அம் முறைப்பாட்டின் மீது பொது உறுப்புரை 12(1)இன் கீழ் நீதிமன்றம் தீர்ப்பளிக்கலாம்.¹⁷

2014 இல் இலங்கை மனித உரிமைகள் குழுவின் முன் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டபோது, உறுப்புரை 12 முழுமையாக வாசிக்கப்படுகின்ற போது பாலியல் மற்றும் பாலின அடையாளத்திற்கான சமத்துவத்தை உறுதிப்படுத்துவதோடு பாலியல் ஈர்ப்பு மற்றும் பாலின அடையாளத்தின் அடிப்படையில் பாரபட்சப்படுத்தும் சட்டங்கள் அரசியலமைப்பிற்கு எதிரானது என்பதை அரசாங்கம் உறுதிபடக்கூறியது என்பதையும் கவனத்தில் கொள்வது அவசியமானது.¹⁸

சித்திரவதை அல்லது கொடூரமான, மனிதாபிமானமற்ற அல்லது இழிவான நடத்துகைக்கு உட்படுத்தப்படுவதிருந்து விடுபடுவதற்கான சுதந்திரத்தினை உறுதி செய்யும் உறுப்புரை 11 உட்பட, பரந்த அளவிலான குடியியல் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. எதேச்சதிகாரமாக கைது செய்யப்படல், தடுத்துவைக்கப்படல் மற்றும் தண்டனைக்குட்படுத்தப்படல் என்பவற்றுக்கு உட்படுத்தப்படுவதற்கு எதிரான சுதந்திரத்தினை உறுப்புரை 13 அங்கீகரிக்கிறது. ‘ஒவ்வொரு நபரும் அவர் குற்றவாளி என்று நிரூபிக்கப்படும் வரை நிரபராத் தீர்ப்பு வேண்டும்’ என்று அது நிபந்தனை விதிக்கிறது.¹⁹ பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாச்சார உரிமைகள் பொதுவாக இந்த அடிப்படை உரிமைகள் அத்தியாயத்தில் சேர்க்கப்படவில்லை.

எவ்வாறாயினும், அரசியலமைப்பின் ஆறாம் (06) அத்தியாயத்தின் கீழ் வழங்கப்பட்டுள்ள அரசு கொள்கையின் வழிகாட்டிக் கோட்பாடுகள், குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையான பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாச்சார உரிமைகள் மற்றும் “(அ) அனைத்து நபர்களினதும் அடிப்படை உரிமைகளை முழுமையாக நிறைவேற்றுவது என்பவற்றினை உள்ளடக்கிய நோக்கங்களுடன் அரசு இலங்கையில் ஒரு சனநாயக சோசலிச அரசை நிறுவுவதற்கு உறுதியளித்துள்ளது”.

ஏனைய பிறவற்றுடன் “அனைத்து குடிமக்களும் தங்களுக்கும் தங்கள் குடும்பங்களுக்கும் போதுமான உணவு, உடை மற்றும் வீடுகள், வாழ்க்கை நிலைமைகளின் தொடர்ச்சியான முன்னேற்றம் மற்றும் ஓய்வு மற்றும் சமூக மற்றும் கலாச்சார வாய்ப்புகளை முழுமையாக அனுபவிப்பது உட்பட போதுமான வாழ்க்கைத் தரத்தை பெற்றுக்கொள்ளலினை” இது உள்ளடக்கும்.²⁰ “பொருளாதார மற்றும் சமூக சலுகைகள் மற்றும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் மற்றும் மனிதன் மனிதனால் அல்லது அரசால் சுரண்டப்படுவதை அரசு இல்லாதொழிக்க வேண்டும்”²¹ மற்றும் “சமூக பாதுகாப்பு மற்றும் நலனை அரசு உறுதி செய்ய வேண்டும்”²² என்றும் உறுப்புரை ஏற்பாடு செய்கின்றது.

¹⁶ Deepika Udagama, *Right to Equality: The New Frontier of Judicial Activism*, Human Rights Human Values and the Rule of Law: Essays in Honour of Deshamaya H. L. De Silva PC, Eds. A. R. B. Amarasinghe, S. S. Wijeyaratne, (2003), Legal Aid Foundation, Colombo, p. 300, Jayampathy Wickramaratne, *Fundamental Rights in Sri Lanka*, Stamford lake Publications, Pannipitiya, 3rd Edition (2006), pg. 283

¹⁷ Justice S. Sharvananda, *Equal protection of the law*, Fundamental Rights in Sri Lanka: a commentary, Sri Lanka (1993), p.93

¹⁸ Outright International, *Sri Lankan Government says LGBT rights are constitutionally Protected*, 20 October 2014, available at: <https://outrightinternational.org/content/sri-lanka-government-says-lgbt-rights-are-constitutionally-protected>

¹⁹ Article 13 (4) of the Sri Lankan Constitution

²⁰ Article 27 (2) (c) of the Sri Lankan Constitution

²¹ Article 27 (7) of the Sri Lankan Constitution

²² Article 27 (9) of the Sri Lankan constitution

எவ்வாறாயினும், 1978ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு இயற்றப்பட்ட போது வலுவிலிருந்த அனைத்து எழுதப்பட்ட மற்றும் எழுதப்படாத சட்டங்கள், அவை அடிப்படை உரிமைகள் அத்தியாயத்துடன் முரண்படுகின்ற போதும், அவை தொடர்ந்தும் வலுவிலிருக்கும் மற்றும் பிரயோகிக்கப்படும் என உறுப்புரை 16இன் கீழ் இலங்கை அரசியலமைப்பு அனுமதிக்கிறது என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இந்த அரசியலமைப்பு ஏற்பாடு, மனித உரிமைகளுடன் ஒத்துப்போகாத அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச் சட்டம் உட்பட்ட பல சட்டங்கள் தொடர்ந்து வலுவிலிருப்பதற்கும் பிரயோகிக்கப்படுவதற்கும் அனுமதிக்கிறது.

4. அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச் சட்டம்: கரிசனைக்குரிய பகுதிகள்

தனிநபர்களின் நடத்தையை ஒழுங்குபடுத்தும் சட்டங்கள், நபர் ஒருவர் தனது நடத்தையை அச் சட்டங்களின் ஏற்பாடுகளுக்கு ஏற்ப அமைத்துக்கொள்வதற்கு இடமளிக்கும் வகையில், மிகைப்படுத்தப்படாத தெளிவான ஐயப்பாடற்ற சொற்களில் வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று சட்டவலிதுடைத்தன்மை கோட்பாடு தேவைப்படுத்துகிறது. அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச் சட்டம் 180 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நிறைவேற்றப்பட்டதோடு, சட்டங்கள் மற்றும் சட்ட மற்றும் சமூக விதிமுறைகளில் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை கருத்திற்கொண்டு திருத்தப்படாமை இதனுடய சட்டவலிதுடைத்தன்மை குறித்து கருத்தார்ந்தமான கேள்விகளை எழுப்புகிறது. இவை சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டம் மற்றும் தராதரங்களுடன் முரண்படுவது மேற்கூறிய கரிசனைகளை மேலும் வலுப்படுத்தப்படுகிறது.

அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச் சட்டத்தின் பல ஏற்பாடுகள் பாரபட்சத்தினை இல்லாதொழித்தல், வீட்டு உரிமை, நடமாடும் உரிமை மற்றும் ஒருவரின் வசிப்பிடத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கும் சுதந்திரம் ஆகியவை உள்ளிட்ட இலங்கையின் சர்வதேச மனித உரிமைக் கடமைகளுக்கு இணங்கவில்லை. அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச் சட்டத்தின் பாரதூரமான பிரச்சனைக்குரிய சில அம்சங்கள் கீழே கலந்துரையாடப்படும்.

4.1 அந்தஸ்து குற்றங்கள்

அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச் சட்டம் பொருளாதார ரீதியில் பின்தங்கியவர்களின் ஜீவனோபாயத்தை வினைத்திறனுடன் குற்றமாக்குகிறது. உதாரணமாக, உடல் ஊனமுற்றவர்கள் அல்லது உடல்நிலை சரியில்லாதவர்கள் (“ஒவ்வொரு நபரும்... ஏதேனும் காயங்கள், குறைபாடுகள், தொழுநோய் அல்லது அருவருப்பான நோய்களை வெளிப்படுத்துவதன் மூலம் யாசிக்க அல்லது தானம் சேகரிக்க”) ²³ உட்பட, யாசிப்பவர்களின் (“தொழில் புரிவதன் மூலம் அல்லது வேறு வழிகளில் தன்னைப் பராமரிக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு நபரும் யாசித்தல் அல்லது தானம் பெறல் அல்லது அவரது குடும்ப உறுப்பினர்களை யாசிக்க அல்லது தானம் பெற தூண்டுதல் அல்லது தக்குவிக்க அல்லது ஊக்குவிக்க”) ²⁴, நடத்தை குற்றவியல் பொறுப்புக்கு உட்பட்டது. ²⁵

“தெருக்களில் சுற்றித் திரிவதனை வழமையாகக் கொண்டுள்ள மற்றும் வீதியிலுள்ள நபர்களை பாலியல் ரீதியில் அணுகுகின்ற அல்லது ஒழுங்கீனமான அல்லது ஒழுக்கக்கேடான நபர்கள் அல்லது பிரபல்யமான குற்றவாளிகளுடன் பழகுவது கண்டறியப்பட்டால், அல்லது அத்தகைய நபர் வழக்கமான தொழில் இல்லாதவர் அல்லது தினசரி அடிப்படையிலான சேவைகள் தேவைப்படும் நபர்களுக்கு தினசரி அடிப்படையிலான சேவைகளை வழங்குவதாகக் கூறி

²³ Section 3 (1) (a) of the Vagrants Ordinance

²⁴ Section 4 (d) of the Vagrants Ordinance

²⁵ Sections 3 (a) (1), 4 (d) of the Vagrants Ordinance

ஏய்ப்பதைத் தவிர வேறு எந்தத் தொழிலும் இல்லாத” 12-21 வயதிற்குட்பட்ட அனைத்து ஆண் சிறுவர்களை, அவர்கள் ”இயற்கைக்கு மாறான தீமைகளுக்கு அடிமையாகவோ அல்லது ஊழல் அல்லது ஒழுக்கக்கேடான பழக்கவழக்கங்களுக்கு அடிமையாகவோ” கண்டறியப்பட்டால், தண்டிப்பதற்கு நீதவானுக்கு இச் சட்டம் அனுமதிக்கிறது.²⁶

இதேபோல், பிரிவு 3(1)(இ) “உரிமையாளரின் (தங்குமிடம்) அனுமதியின்றி வெளியில் அலைந்து திரியும் அல்லது தங்கும் ஒவ்வொரு நபருக்கும்” தண்டனை அளிக்கிறது. இந்தச் செயல் தண்டனைச் சட்டத்தின் கீழ்²⁷ குற்றவியல் அத்தமீறி நுழைதலுக்கு ஒத்ததாக இருந்தாலும், குற்றத்தின் ஒரு அங்கமாக, “எந்தவொரு காணக்கூடிய வாழ்வாதார வழிமுறைகளும்” குற்றவாளியின் தரப்பில் இல்லாததால், அது ஏழைகளுக்கு மட்டுமே தண்டனை அளிக்கும் குற்றமாகும்.

மேற்கூறிய அனைத்து சந்தர்ப்பங்களிலும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் பொருளாதார நிலை மற்றும் ஜீவனோபாயத்திற்கான வழிமுறைகள் ஆகியவை குற்றத்தை தீர்மானிப்பதில் மிக முக்கியமானவையாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. பொருளாதார அந்தஸ்து உட்பட்ட, அந்தஸ்து அடிப்படையிலான குற்றப் பொறுப்பு, பாரபட்சமானது மற்றும் சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டம் மற்றும் தராதரங்களுக்கு முரணானது. உணவு, வீட்டுவசதி மற்றும் ஆரோக்கியத்திற்கான உரிமைகளை மதிக்க, பாதுகாக்க மற்றும் நிறைவேற்றுகின்ற மற்றும் அவ்வாறு செய்யத் தவறியதன் விளைவாக ஏற்படுகின்ற நடத்தைகளை தண்டிக்காத கடப்பாடு அரசுகளுக்கு உள்ளது. இலங்கைக்கு விஜயம் செய்ததன் பின்னர், எதேச்சதிகாரமாக தடுத்துவைக்கப்படல் தொடர்பான ஐ.நா. பணிக்குழு உறுதிப்படுத்தியபடி, “அலைந்து திரிகின்ற செயல்கள் வறுமையுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையன. இது ஒரு சமூகப் பிரச்சனையாகும். வறியவர்களை கௌரவத்துடன் தன்னிறைவுடனும் வாழ அனுமதிக்கும் வகையில் உதவிச் சேவைகளை வழங்குவதே இப் பிரச்சினையினை தீர்ப்பதற்கான மிகச் சிறந்த வழிமுறையாகும்.”²⁸

‘பொது இடங்களில் உறங்குதல், யாசகம் செய்தல், உணவு உண்பது அல்லது தனிப்பட்ட சுகாதார நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது போன்ற உயிரைப் பாதுகாக்கும் செயல்களை குற்றமாக்கும் சட்டங்களை நீக்க அல்லது சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என தீவிர வறுமை மற்றும் மனித உரிமைகள் பற்றிய ஐ.நா வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகள் கூறுகின்றது. “வறுமையில் வாழும் நபர்கள், குறிப்பாக யாசித்தல், பொது இடத்தைப் பயன்படுத்துதல் மற்றும் நலத்திட்ட மோசடி தொடர்பில், மீயுயர் அளவிலான அபராதம் செலுத்தத் தேவைப்படுத்துகின்ற தண்டனை நடவடிக்கைகளை அரசுகள் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் எனவும், அபராதம் செலுத்த முடியாதவர்களுக்கு தண்டப்பணம் செலுத்தாததற்காக சிறைத்தண்டனை விதித்தலை நீக்கல் வேண்டும்” எனவும் கோட்பாடுகள் குறிப்பிடுகின்றன.²⁹

ஒரு ஒப்பீட்டுக் கண்ணோட்டத்தில், பிரதிவாதி தனது கட்டுப்பாட்டிற்கு அப்பாற்பட்ட துரதிஸ்டவசமான சூழ்நிலைகளுக்காக தண்டிக்கப்படுகிறார் என்ற காரணத்தினால், சில அந்தஸ்து குற்றங்கள் கொடுமான, மனிதாபிமானமற்ற அல்லது இழிவான நடத்தை அல்லது தண்டனைக்கு எதிரான தடைக்கு அமைவானவையல்ல என பல உள்நாட்டு நீதிமன்றங்கள் தீர்மானித்துள்ளன. உதாரணமாக, இந்தியாவின் புது தில்லி உயர் நீதிமன்றம், இதேபோன்ற சட்டத்தின் மீது (1959 ஆம் ஆண்டு யாசிப்பதைத் தடுக்கும் பம்பாய் சட்டம்) “யாசகம்

²⁶ Section 10 (1) (b) of the Vagrants Ordinance

²⁷ Sections 427, 428, 429, 430 of the Penal Code of Sri Lanka

²⁸ Working group on arbitrary detention, *Preliminary findings from its visit to Sri Lanka* (4 to 15 December 2017), available at: <https://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=22541>

²⁹ UN Office of the High Commissioner for Human Rights (OHCHR), *Principles and Guidelines for a Human Rights Approach to Poverty Reduction Strategies*, 2006, HR/PUB/06/12, available at: <https://www.refworld.org/docid/46ceae92.html>

எடுப்பதைக் குற்றமாக்குவது நமது சமூகத்தில் உள்ள மிகவும் நலிவடைந்த சிலரின் அடிப்படை உரிமைகளை மீறுகிறது. இந்த சமூகப்படிநிலையில் உள்ள மக்களினால் உணவு, தங்குமிடம் மற்றும் சுகாதாரம் போன்ற அடிப்படைத் தேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளமுடிவதில்லை. மேலும், அவர்களைக் குற்றவாளிகளாக்குவது அவர்களின் அவலநிலையை வெளிக்கொண்டுவருதவற்கும் அவற்றைச் தீர்க்க முற்படுவதற்குமான அடிப்படையான அடிப்படை உரிமையை மறுக்கிறது” (2018)³⁰ எனக் கூறித் தீர்ப்பளித்தது.

4.2 தெளிவற்ற மற்றும் பரந்துபட்ட சட்டங்கள்

அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச் சட்டத்தின் பல ஏற்பாடுகள், குறிப்பாக சமூக நடத்தைகளைத் தடைசெய்வது தொடர்பானவை, வெளிப்படையாகவே, தெளிவற்றவை மற்றும் பரந்துபட்டவை, மற்றும் இவ் ஏற்பாடுகளின் அடிப்படையில் கட்டளைச் சட்டத்தை அமுல்படுத்துவது நிச்சயமாக எதேச்சதிகாரமானது. உதாரணமாக, கட்டளைச் சட்டத்தின் பிரிவு 2, ‘கலவரமூட்டும் மற்றும் ஒழுங்கீனமான நடத்தையினை’ குற்றமாக்குவதோடு, பிரிவு 7(1)(ஆ) ‘எந்தவொரு நபரும் பொது இடத்திலோ அல்லது அதைச் சுற்றியோ மிகவும் அநாகரீகமான செயலைச் செய்தாலோ அல்லது மிகவும் அநாகரீகமாக முறையில் நடந்துகொண்டாலோ’ தண்டிக்கிறது. இவ் இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும் சட்டம் “ஒழுங்கற்ற மற்றும் கலவரமூட்டும்” மற்றும் “மிகவும் அநாகரீகம்” போன்ற சொற்களை வரையறுக்கவும், அத்தகைய நடத்தை என்ன என்பதை விளக்கப்படுத்தவும் தவறிவிட்டது.

இவ் ஏற்பாடுகளுக்கு அமைவாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது என்று பொலிஸார் கருதும் எந்தவொரு நடத்தையும் அத்தகைய தெளிவற்ற வார்த்தைகள் கொண்ட பிரிவுகளின் வரம்பிற்குள் கொண்டு வரப்படக்கூடியதாக இருக்கின்ற தன்மை பொலிஸார் எதேச்சதிகாரமான மற்றும் பாரபட்சமான கைதுகளை மேற்கொள்வதற்கு அனுமதியளிக்கிறது. இது ICCPRஇற்கு முரணானது. ஏனெனில் மனித உரிமைகள் குழு சுதந்திரத்திற்கான உரிமை பற்றிய அதன் பொதுக் கருத்து உறுப்புரை 9(1) இன் கீழ் உறுதிப்படுத்தியுள்ளது: “கைது அல்லது தடுப்புக்காவலில் வைப்பதற்கான எந்தவொரு காரணமும், அதிகப்படியான பரந்துபட்ட தன்மையினை அல்லது எதேச்சதிகாரமான பொருள்கோடல் அல்லது பிரயோகத்தைத் தவிர்க்க. சட்டத்தால் பரிந்துரைக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் போதுமான துல்லியத் தன்மையுடன் வரையறுக்கப்பட வேண்டும்”.³¹

இத்தகைய தெளிவற்ற விதத்தில் அமைந்துள்ள ஏற்பாடுகள் சிலவற்றின் அடிப்படையில் பிடியாணை இன்றி கைது செய்ய பொலிஸாருக்கு மட்டுப்பாடற்ற தத்துணிவதிகாரம் வழங்கப்படுதல் மூலம் இந் நிலைமை மேலும் மோசமடைகிறது. உதாரணமாக, கட்டளைச் சட்டத்தின் பிரிவு 3(2) “தனித்தவராக அல்லது ஒழுங்கற்ற” நபராகக் கருதப்படும் ஒவ்வொரு நபரையும் பிடியாணை இல்லாமல் கைது செய்ய அனுமதிக்கிறது. மனித உரிமைகள் குழு பிலிப்பைன்ஸின் அலைந்து திரிதல் எதிர்ப்புச் சட்டங்களில் உள்ள பிடியாணையின்றிய கைதுகளை அனுமதிக்கின்ற இதனை ஒத்த “தெளிவற்ற வார்த்தைகளைக் கொண்டமைந்துள்ள” ஏற்பாடுகள் குறித்து கரிசணை தெரிவித்துள்ளதுடன், கைது தொடர்பான சட்டங்கள் மற்றும்

³⁰ Harsh Mander & Anr. v. Uol & Ors. And Karnika Sawhney v. Uol & Ors. W.P.(C)Nos.10498/2009 & 1630/2015 available at https://www.hlrn.org.in/documents/HC_Delhi_Decriminalisation_of_Begging.pdf.

³¹ UN Human Rights Committee, *General Comment No. 35 (Liberty and Security of the Person)*, UN Doc. CCPR/C/GC/35, (16 December 2014), para 22, available at: <https://www.ohchr.org/EN/HRBodies/CCPR/Pages/GC35-Article9LibertyandSecurityofperson.aspx>

நடைமுறைகள் ICCPRஇனுடைய உறுப்புரை 9 உடன் முழுமையாக இணங்க வேண்டும் என்றும் கூறியது.³²

குற்றவியல் குற்றங்கள் சட்டத்தால் பரிந்துரைக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் சட்டவலிதுடைத்தன்மை கோட்பாட்டிற்கு இணங்க வேண்டும் என்பது, உலகளவில் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளதும், ICCPRஇன் உறுப்புரைகள் 14 மற்றும் 15இன் கீழ் நியாயமான விசாரணைக்கான ஒரு முக்கியமான முன்நிபந்தனையுமாகும். தனிநபர்கள் தங்கள் நடத்தையை அதற்கேற்ப ஒழுங்குபடுத்துவதை உறுதிசெய்ய அவை தெளிவாகவும் துல்லியமாகவும் வடிவமைக்கப்பட வேண்டும் என்பது இதன் பொருளாகும். அரசாங்க அதிகாரிகளின் பாரபட்சமான கொள்கைகள் மற்றும் நீதிபதிகளின் தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புகள் உட்பட்ட, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முறையிலான வழக்கத்தொடுத்தல் மற்றும் பொருள்கோடலுக்கு இடமளிப்பதனால் தெளிவற்ற சட்டங்கள் சட்டவாட்சியை சீர்குலைக்கின்றன. சட்டத்தின் தெளிவற்ற வார்த்தைகள் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு எதிரான குற்றப்பத்திரத்தினை வடிவமைப்பதில் எதிர்மறையான தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்துகின்றன. ஒரு குற்றவியல் குற்றப்பத்திரம் என்பது ஒரு தனிநபருக்கு வழங்கப்படுகின்ற குற்றவியல் குற்றச்செயலின் உத்தியோகபூர்வ அறிவிப்பாகும். ICCPRஇன் உறுப்புரை 14 உட்பட்ட, சர்வதேச சட்டத்தின் கீழ், எதிர்ந்தரப்பு வாதத்தினை தயார் செய்வதற்காக குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு அவர்கள் மீதான குற்றச்சாட்டு(கள்) பற்றிய போதுமான விரிவான தகவல்கள் வழங்கப்பட வேண்டும்.

4.3 சிறுவர் ஒருவரின் உரிமைகள்

சிறுவர்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பது தொடர்பான இலங்கையின் சட்டப்பூர்வக் கடப்பாடுகளுக்கு இணங்காத சிறுவர்கள் தொடர்பான பல பிரிவுகளை அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச் சட்டம் கொண்டுள்ளது. உதாரணமாக, “இளமைத் துடிப்பான குணாதிசயம் கொண்டவர்களைத் தடுத்து வைத்தல்” பற்றிய பிரிவு 10, பன்னிரெண்டு முதல் இருபத்தியொரு வயது வரையிலான (ஆண்) சிறுவர்கள் தொடர்பானது. பல பாலியல் சுரண்டல் செயல்களைப் பற்றிய பிரிவு 11, தன்னை 16 வயதுக்குட்பட்ட சிறுமிகளுக்கு மட்டும் மட்டுப்படுத்திக்கொள்வதுடன், (ஆண்) சிறுவர்கள் மற்றும் 16-18 வயதுக்குட்பட்ட சிறுமிகளின் பாலியல் சுரண்டல் தொடர்பில் தீர்வு காண முழுமையாகத் தவறிவிட்டது.

12-21 வயதிற்குட்பட்டவர்களை “இளைஞர்கள்” என வகைப்படுத்துவதும், சிறுமிகளுக்கான வரைவிலக்கணம் 16 வயதுக்குட்பட்டவர்களுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருப்பதும் 18 வயதுக்குட்பட்ட அனைவரையும் சிறுவர்களாக அங்கீகரிக்கும் சிறுவர் உரிமைகள் பட்டயத்திற்கு (CRC) முரணானது. சிறுவர் உரிமைகள் பட்டயத்தினை இலங்கை ஏற்று அங்கீகரித்ததைத் தொடர்ந்து உருவாக்கப்பட்ட இலங்கையின் சிறுவர்கள் சாசனம் 18 வயதிற்குட்பட்டவர்களை சிறுவர்களாக அங்கீகரிக்கிறது.

“தெருக்களில் சுற்றித் திரிவதனை வழமையாகக் கொண்டுள்ள மற்றும் வீதியிலுள்ள நபர்களை பாலியல் ரீதியில் அணுகுகின்ற அல்லது ஒழுங்கீனமான அல்லது ஒழுக்கக்கேடான நபர்கள் அல்லது பிரபல்யமான குற்றவாளிகளுடன் பழகுவது கண்டறியப்பட்டால், அல்லது அத்தகைய நபர் வழக்கமான தொழில் இல்லாதவர் அல்லது தினசரி அடிப்படையிலான சேவைகள் தேவைப்படும் நபர்களுக்கு தினசரி அடிப்படையிலான சேவைகளை வழங்குவதாகக் கூறி ஏய்ப்பதைத் தவிர வேறு எந்தத் தொழிலும் இல்லாத” 12-21 வயதிற்குட்பட்ட அனைத்து ஆண் நபர்களையும் பிரிவு 10(ஆ) தண்டிக்கிறது.

³² UN Human Rights Committee, Concluding Observations on the Country Report submitted by the Philippines at the 79th Session, December 2003, CCPR/CO/79/PHL, available at: <https://www.icj.org/wp-content/uploads/2006/09/Concluding-Observations-CCPR-Philippines-2003-eng.pdf>.

ஆண் குழந்தைகளை முதன்மையாக அவர்களின் பொருளாதார நிலையின் அடிப்படையில் பாகுபாடு காட்டுவதால், இந்த ஏற்பாடு மிகவும் சிக்கல் தன்மை நிறைந்தது. சிறுவர் உரிமைகளுக்கான குழுவால் அதன் பொதுக் கருத்துரை இலக்கம் 21இல் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளதற்கு அமைவாக இது சர்வதேச தரத்திற்கு நேர் முரணானது. சிறுவர் உரிமைகள் பட்டயத்திற்கு இணங்கியொழுகுகின்ற விதத்தில் “சிறுவர்கள் அல்லது அவர்களின் பெற்றோர் அல்லது குடும்பத்தின் தெரு நிலைமையின் அடிப்படையில் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ பாகுபாடு காட்டும் விதிகளை நீக்கல், தெருக்களில் அல்லது பொது இடங்களில் இருந்து குழந்தைகள் மற்றும் அவர்களது குடும்பங்களை சுற்றி வளைத்தல் அல்லது எதேச்சதிகாரமான முறையில் அகற்றுவதை அனுமதிக்கும் அல்லது ஆதரிக்கும் அனைத்து ஏற்பாடுகளையும் நீக்குதல், பிச்சை எடுப்பது, ஊரடங்குச் சட்டத்தை மீறுதல், அவசியமின்றி நடமாடுதல், அலைந்து திரிதல் மற்றும் வீட்டை விட்டு ஓடிப் போதல் போன்ற தெரு சூழ்நிலைகளில் உள்ள குழந்தைகளை குற்றவாளியாக்கும் மற்றும் விகிதாசாரமற்ற முறையில் பாதிக்கும் குற்றங்களை நீக்குதல் போன்ற நடவடிக்கைகளை உறுப்புரிமை நாடுகள் உடனடியாக மேற்கொள்ள வேண்டும்”³³ எனக் குழு அங்கு வலிந்துரைக்கின்றது.

4.4 பெண் குற்றவாளிகளை தடுப்பு இல்லங்களுக்கு அனுப்புதல்

2-7 பிரிவுகளில் பட்டியலிடப்பட்டுள்ள குற்றங்களில் குற்றவாளியாகக் கண்டறியப்பட்ட குற்றவாளி பெண்ணாக இருந்தால், புரிந்த குற்றத்திற்காக அல்லது அபராதம் செலுத்தத் தவறியதற்காக சிறையிலடைக்கப்பட்ட இரு சந்தர்ப்பங்களிலும் நீதிமன்றம் தனது தந்துணிவின்படி, அதற்குப் பதிலாக அத்தகைய பெண்ணை தடுப்பு இல்லங்கள் கட்டளைச் சட்டத்தின்³⁴ கீழ் நிறுவப்பட்ட எந்தவொரு தடுப்பு இல்லத்திலும் அனுமதிக்கலாம் எனக் கட்டளைச் சட்டத்தின் பிரிவு 8 கூறுகிறது.

நீதவானினால் அலைந்து திரிபவர் என்று அறிவிக்கப்படும் எந்தவொரு நபரையும் தங்கவைக்கின்ற நோக்கத்தில் தடுப்பு இல்லம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய இல்லங்கள் தொழில் பயிற்சி மையங்களாகவோ அல்லது தங்குமிடங்களாகவோ செயற்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் உருவாக்கப்பட்டிருந்தாலும், உண்மையில் அவை அங்கு கொண்டு வரப்படும் நபர்களின் சுதந்திரத்தைப் பறிப்பதில் வினைத்திறனுடன் செயற்படுகின்றன. தடுப்பு இல்லங்கள் சட்டத்தின் பிரிவு 4(2) “தடுப்பு இல்லத்தில் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு நபரும் அவருக்குப் பெற்றுக்கொடுக்கப்பட்ட பொருத்தமான வேலைவாய்ப்பில் இணைந்துகொள்ளும் வரை அல்லது அவர் அகற்றப்படும் அல்லது வெளியேற்றப்படும் வரை காவலில் வைக்கப்பட வேண்டும்” என ஏற்பாடு செய்கிறது. மேலும், கண்காணிப்பாளரின் அனுமதியின்றி தடுப்புக்காவலில் இருந்து தப்பிச் செல்லும் எந்தவொரு அலைந்து திரிபவருக்கும் மூன்று மாதங்களுக்கு மிகாத சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்படும் என்று கட்டளைச் சட்டத்தின் பிரிவு 12 கூறுகிறது. எனவே, அடிப்படையில் இத்தகைய தடுப்பு இல்லங்கள் “அலைந்து திரிபவர்கள்” என்று அரசு கருதுபவர்களுக்கான சிறைகளாகச் செயற்படுகின்றன. இத்தகைய தேவையற்ற மற்றும் எதேச்சதிகாரமான முறையில் சுதந்திரம் பறிக்கப்படுவது ICCPRஇன் 9 மற்றும் 10ஆம் உறுப்புகளுக்கு நேர் எதிரானது. இந்த ஏற்பாடுகள் சிறை மற்றும் தடுப்புக் இல்லங்களுக்கு இடையே உள்ள வேறுபாட்டினை தெளிவற்றதாக்குவதோடு சிறைத் தண்டனைக்குப் பதிலாக அத்தகைய தனி அரசு கட்டமைப்பைக் கொண்டிருப்பதற்கான நோக்கத்தைத் தோற்கடிக்கின்றன.

³³ UN Committee on the Rights of the Child, *General Comment No. 21 on Children in street situations*, June 2017, CRC/C/GC/21, available at: <https://digitallibrary.un.org/record/1304490?ln=en>

³⁴ The House of Detention Ordinance No. 05 of 1907, available at: http://hrlibrary.umn.edu/research/srilanka/statutes/Houses_of_Detention_Ordinance.pdf

மேலும், அலைந்து திரிபவர்கள் கட்டளைச் சட்டத்தின் கீழ் தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு நபருக்கும் தடுப்பு இல்லங்கள் கட்டளைச் சட்டத்தின் பிரிவுகள் 5 மற்றும் 6 ஏற்புடையது என அலைந்து திரிபவர்கள் கட்டளைச் சட்டத்தின் பிரிவு 8 ஏற்பாடு செய்கின்றது.

தடுப்பு இல்லங்களை நிர்வகிப்பதற்கான ஒழுங்குவிதிமுறைகளை வகுக்கும் அதிகாரத்தை, பொறுப்பளிக்கப்பட்டுள்ள அமைச்சருக்கு தடுப்பு இல்லங்கள் கட்டளைச் சட்டத்தின் பிரிவு 6 வழங்குகிறது. “கைதிகளின் ஆடை மற்றும் உடைமைகளை அழிக்க” உத்தரவிடும் அதிகாரத்தினையும் இது உள்ளடக்குகின்றது. ஒழுங்குவிதிமுறைகளுக்கு கீழ்படியாததற்காக “ஒரு வார தடுத்துவைப்பு” மற்றும் / அல்லது “ஒரு வாரத்திற்கு அளவு குறைக்கப்பட்ட உணவு” போன்ற தண்டனையையும் அமைச்சர் குறித்துரைக்கலாம். இவ் ஏற்பாடுகள், குறிப்பாக ஒரு சிறையிலடைத்து வைக்கப்பட்டுள்ளவரின் உணவின் அளவை மாற்றுவது, இதுபோன்ற தடுப்பு இல்லங்களில் உள்ள பெண்களை கொடூரமான, மனிதாபிமானமற்ற அல்லது இழிவுபடுத்தும் தண்டனைக்கு சமானமானதுடன், ICCPR (உறுப்புரை 7 மற்றும் 10), ஐக்கிய நாடுகளின் சித்திரவதைக்கு சமவாயம், ICESCRஇல் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டுள்ள உணவு மற்றும் தேகாரோக்கியத்திற்கான உரிமைகள் (உறுப்புரைகள் 11 மற்றும் 12) ஆகியவற்றை மீறுவதாகவும் அமைகின்றது. “எந்தச் சூழ்நிலையிலும் கட்டுப்பாடுகள் அல்லது ஒழுக்காற்று நடவடிக்கைகள் சித்திரவதை அல்லது பிற கொடூரமான, மனிதாபிமானமற்ற அல்லது இழிவான நடத்துகை அல்லது தண்டனைக்கு சமானமானதாக அமையக்கூடாது” என்று கூறுகின்ற மற்றும் “கைதியின் உணவு அல்லது குடிநீரைக் குறைப்பதை”³⁵ வெளிப்படையாகவே தடை செய்கின்ற ஒழுங்குவிதி 43ன் கீழ் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகின்ற கைதிகளை நடத்துவதற்கான ஐ.நா.வின் தராதரம் குறைந்தபட்ச விதிகளுக்கும் அவை இணங்கவில்லை.

4.5 ஆட்கடத்தல்

அலைந்து திரிவோர் சட்டளைச் சட்டம் “ஆட்கடத்தல்” என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தவில்லை என்றாலும், அது பாலியல் சுரண்டல் மற்றும் 16 வயதுக்குட்பட்ட சிறுமிகளைக் கடத்துவது தொடர்பான விடயங்கள் தொடர்பான ஏற்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளது.

குறிப்பாக ஆட்கடத்தல் தொடர்பான பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட³⁶ 2006ஆம் ஆண்டிற்கான தண்டனைச் சட்டக்கோவைக்கான திருத்தங்கள்³⁷ மற்றும் 2005ஆம் ஆண்டின் விபச்சாரத்திற்காகப் பெண்களையும் சிறுவர்களையும் தடுத்தலும் எதிர்த்தலும் மீதான சமவாயம் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டதனைத் தொடர்ந்து ஆட்கடத்தல் தொடர்பான இவ் ஏற்பாடுகள் காலம் கடந்தவை மற்றும் மிகையானவை.

மேலும், இந்த பிரிவுகளில் பல மிகவும் சிக்கல் நிறைந்தவை மற்றும் இவ் விடயம் தொடர்பான உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச தராதரங்களுடன் பொருந்தாதவை. உதாரணமாக, சட்டத்தின் பிரிவுகள் 11(3) மற்றும் 12(4) “எந்தவொரு ஆணுடன் அவருடைய மனைவியாக வாழுவதற்கு ஒரு பெண்ணுக்கு தனது சம்மதத்தை வழங்கிய” எந்த ஒரு பெற்றோர் அல்லது பாதுகாவலருக்கு பொறுப்பில் இருந்து விலக்கு அளிக்கிறது. இந்த விலக்களிப்பு, திருமணத்தின் இரு தரப்பினரும்

³⁵ UN General Assembly, United Nations Standard Minimum Rules for the Treatment of Prisoners (the Nelson Mandela Rules) : resolution / adopted by the General Assembly, 8 January 2016, A/RES/70/175, available at:

https://www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/Nelson_Mandela_Rules-E-book.pdf

³⁶ Under Section 360 (C) (1) (c) of the Penal Code, it is illegal to recruit, transport, transfer, harbour or receive a child, regardless of the child's consent, for purposes of prostitution or other forms of sexual exploitation. A “child” is defined as a person under 18 years of age (Section 360 (C) (3). Violators may be punished with at least three years' and up to twenty years' imprisonment, and may be fined (Section 360 (C) (2))

³⁷ The Act defines trafficking as ‘moving, selling or buying of women and children for prostitution within and outside the country for monetary or other considerations with or without the consent of the person being subjected to trafficking.

பதினெட்டுக்கு மேற்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும் எனத் தேவைப்படுத்துகின்ற 1907ஆம் ஆண்டின் பொதுத் திருமண கட்டளைச் சட்டத்தின் பிரிவு 15 கீழான திருமணத்திற்கான குறைந்தபட்ச வயதிற்கான தேவைப்பாட்டிற்கு முரணானது.

“திருமணத்திற்கான தடைசெய்யப்பட்ட வயது 18 வயதாக உயர்த்தப்பட்டதால், ஒரு தரப்பினரின் திருமணத்திற்கு ஒப்புதல் அளிப்பதற்கு உள்ள பெற்றோரின் அதிகாரத்தை திருமணத்திற்கான முற்றுமுழுதான தடை அவசியம் மேலோங்க வேண்டும். பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகளின் திருமணத்திற்கு சம்மதித்தார்களா இல்லையா என்பது பொருத்தமுடையதன்று, 18 வயது பூர்த்தியானவர்கள் மட்டுமே வலிதுடைமையான திருமணத்தில் ஈடுபட முடியும்.”

என குணரத்தினம் எதிர் பதிவாளர் நாயகம்³⁸ வழக்கில் இந்த நிலைப்பாட்டினை மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம் உறுதி செய்தது.

பிரிவுகள் 11 (3) மற்றும் 12 (4) இன் கீழ் வழங்கப்படும் அத்தகைய பொறுப்பு விலக்களிப்பானது நிறை வயதினை அடையாத நபர்களுக்கிடையேயான திருமணத்தை அனுமதிக்கவோ அல்லது வலிதுடைத்தன்மையினை வழங்கவோ உறுப்புரிமை நாடுகளைத் தடை செய்யும் பெண்களுக்கு எதிரான அனைத்து வகையான பாரபட்சங்களையும் நீக்குவதற்கான உடன்படிக்கையின் 16ஆவது உறுப்பரை மற்றும் சிறுவர் உரிமைகள் சமவாயத்தின் உறுப்பரை 16(2) இன் கீழான இலங்கையின் சர்வதேச சட்டக் கடப்பாடுகளுக்கு இணங்கவில்லை.

CEDAW மற்றும் CRC குழுக்கள், “பெண் மற்றும் ஆண் குழந்தைகளுக்கான குறைந்தபட்ச சட்டப்பூர்வ திருமண வயது, பெற்றோரின் அனுமதியுடன் அல்லது இல்லாமல், 18 ஆண்டுகள் என்பதை உறுதிப்படுத்துமாறு உறுப்புரிமை நாடுகளுக்கு அழைப்பு விடுத்துள்ளன. விதிவிலக்கான சூழ்நிலைகளில் 18இற்கு குறைந்த வயதில் திருமணம் அனுமதிக்கப்படும் போது, முழுமையான குறைந்தபட்ச வயது 16 வயதிற்குக் குறைவாக இருக்கக்கூடாது, அனுமதி பெறுவதற்கான காரணங்கள் சட்டப்பூர்வமாகவும் கண்டிப்பாக சட்டத்தால் வரையறுக்கப்பட்டதாகவும், அவர்கள் இருவரும் நீதிமன்றத்தில் நேரில் ஆஜராக உள்ள போது சிறுவரின் அல்லது இரு சிறுவர்களினதும் பூரணமான, சுதந்திரமான மற்றும் தகவலினடிப்படையிலான ஒப்புதலின் அடிப்படையில் திருமணமானது நீதிமன்றத்தால் மட்டுமே அனுமதிக்கப்பட வேண்டும்.”³⁹

அலைந்து திரியவர்கள் கட்டளைச் சட்டத்தின் பிரிவுகள் 13-15, மேற்கூறிய குற்றங்கள் இழைக்கப்பட்ட சிறுமிகளின் நடாத்துகை மற்றும் சட்டரிதியான நிலைப்பாடு ஆகியன தொடர்பான ஏற்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளது. அத்தகைய பெண்கள் ஒரு சமாதான அதிகாரியால் ஏழு நாட்கள் வரை காவலில் வைக்கப்பட்டு⁴⁰ நீதவான் முன் ஆஜர்படுத்தப்படுவார்கள்⁴¹. ஒரு நீதவான் அத்தகைய குற்றத்திற்கு, மேலும் தடுப்புக்காவல் உட்பட பல உத்தரவுகளை

³⁸ *Gunaratnam v. Registrar General of Marriage* (2002) 2 Sri LR 302, available at: <https://www.lawnet.gov.lk/wp-content/uploads/2016/11/041-SLLR-SLLR-2002-V-2-GUNARATNAM-v.-REGISTRAR-GENERAL.pdf>.

³⁹ UN Committee on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women and the Committee on the Rights of a Child, *Joint General Recommendation No. 31 on the Elimination of Discrimination against Women*, UN Committee on the Rights of a Child, *General comment No. 18 on harmful practices*, 2014, para. 55(f), November 2014, CEDAW/C/GC/31-CRC/C/GC/18 available at: https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/CEDAW_C_GC_31_CRC_C_GC_18_7557_E.pdf

⁴⁰ Section 13 (1) of the Vagrants Ordinance

⁴¹ Section 13(2) of the Vagrants Ordinance

பிறப்பிக்க அதிகாரம் பெற்றவர்⁴² மேலும் வழக்கு நீதிமன்றத்தால் எவ்வாறு “தீர்க்கப்பட வேண்டும்”⁴³ மற்றும் நீதிமன்ற உத்தரவின் மூலம் ஒரு நபர் அல்லது சமூகத்தின் காவலில் ஒப்படைக்கப்பட்ட ஒரு பெண்ணின் கட்டுப்பாடு மற்றும் பராமரிப்பு தொடர்பிலும், பல விருப்பத்தொழில்கள் உள்ளன.⁴⁴ இச் செயல்முறைகள் பழமையானவை, பாரியளவில் போதுமற்றவை, மற்றும் சிறுவர் ஆட்கடத்தலை எதிர்கொள்ளுவதற்கான உண்மை நிலவரங்கள் மற்றும் சவால்களுக்கு ஏற்றனவாகவோ அல்லது இது போன்ற சிக்கல்கள் தொடர்பான உள்நாட்டு⁴⁵ அல்லது சர்வதேச⁴⁶ தராதரங்களுக்கு ஏற்படையனவாகவோ இல்லை.

உதாரணமாக, ஒரு பெற்றோர் / பாதுகாவலரால் குற்றத்துக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட சிறுமி தொடர்பான பிரிவு 14, சமாதான அதிகாரியால் மீட்கப்பட்ட அத்தகைய பெண்ணுக்கு என்ன செய்வது என்பது குறித்து நீதவானுக்கு அளவுக்கு அதிகமான தந்துணிவதிகாரத்தினை அளிக்கிறது. அத்தகைய சிறுமியை, அவள் பதினாறு வயதை அடையும் வரை, நீதவானால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு பெயரிடப்பட்ட “சிறுமியின் உறவினர் அல்லது வேறொரு தகுதியான நபர் அல்லது சமூகத்தின் காவலில் ஒப்படைக்க அனுமதிப்பதற்கு மட்டுமல்லாமல், இச் சிறுமி அங்கு பிரசன்னமாக இல்லாத போதும் கூட⁴⁷ அத்தகைய உத்தரவை வழங்கவும் நீதவானுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இது “பொது அல்லது தனியார் சமூக நல நிறுவனங்கள், நீதிமன்றங்கள், நிர்வாக அதிகாரிகள் அல்லது சட்டவாக்க அமைப்புகளால் மேற்கொள்ளப்படும் குழந்தைகள் தொடர்பான அனைத்து நடவடிக்கைகளிலும், குழந்தையின் மிகச் சிறந்த நலன்களே முதன்மையாகக் கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்கின்ற சிறுவர் உரிமைகள் சமவாயத்தின் உறப்புரை 3(1)இன் கீழான ஒரு சட்டக்கடப்பாடான மிகச் சிறந்த நலன் கோட்பாட்டிற்கு முரணானதாக அமைகின்றது.

இது “குற்றவாளிகளுக்கு எதிரான குற்றவியல் நடவடிமுறைகளின் பொருத்தமான கட்டங்களில் அவர்களின் கருத்துக்கள் மற்றும் கரிசனைகளை முன்வைக்க சாத்தியமளிப்பதற்கு”⁴⁸ பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்கின்ற குறிப்பாக பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்களை ஆட்கடத்தலுக்கு உட்படுத்துவதனை தடுக்கவும், அடக்கவும் மற்றும் தண்டிப்பதற்குமான பின்னோட்டுக்கு முரணானது.

4.6 பாலியல் தொழில் (“விபச்சாரம்”)

“ஒரு சிறுமியினை தன்னுடைய காவலில், பொறுப்பில் அல்லது கவனிப்பில் வைத்திருக்கின்ற எந்தவொரு நபரும்” “அச் சிறுமியை (பாலியல் நீதியான) இச்சையைத் தூண்டுவதில் அல்லது விபச்சாரத்தில் அல்லது சட்ட முரணான உடலுறவில் ஈடுபடுத்தல் ஊக்குவித்தலினை பிரிவு 11(1) குற்றவியல் குற்றமாக்குகின்றது.⁴⁹ இக் குற்றத்திற்கு ஆறு மாதங்கள் வரையான சிறைத்தண்டனை மற்றும் / அல்லது 100 ரூபாய் வரையான தண்டப்பணம் விதிக்கப்படும்.

⁴² Section 13 (3) of the Vagrants Ordinance

⁴³ Section 14 of the Vagrants Ordinance

⁴⁴ Section 15 of the Vagrants Ordinance

⁴⁵ The Assistance to and Protection of Victims of Crime and Witnesses Act No. 4 of 2015, available at:

https://srilankalaw.lk/YearWisePdf/2015/ASSISTANCE_TO_AND_PROTECTION_OF_VICTIMS_OF_CRIME_AND_WITNESSES_ACT_No_4_OF_2015.pdf

⁴⁶ UN General Assembly, Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children, Supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime, 15 November 2000, available at:

<https://www.ohchr.org/en/professionalinterest/pages/protocoltraffickinginpersons.aspx>

⁴⁷ Section 14 (5) of the Vagrants Ordinance

⁴⁸ Article 6 (2) (b), UN General Assembly, Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children, Supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime, 15 November 2000, available at:

<https://www.ohchr.org/en/professionalinterest/pages/protocoltraffickinginpersons.aspx>

⁴⁹ Section 11 of the Vagrants Ordinance

குற்றவியல் குற்றமாகக் கருதப்படுகின்ற ஒரு செயலை வரையறுக்க, “சட்ட முரணான உடலுறுவு” மற்றும் “இச்சையைத் தூண்டுதல்” போன்ற தெளிவற்ற மற்றும் வரையறுக்கப்படாத சொற்களைப் பயன்படுத்துவது, அவை துல்லியமற்றவையாகவும் மிகையானவையாகவும் காணப்படுவதனால் எதேச்சதிகாரமான பொருள்கோடலிற்கு வழிவகுக்கும் என்பதனால் இது குற்றவியல் சட்டத்திற்கு ஏற்புடையதான சட்டவலிதுடைமைக் கோட்பாட்டிற்கு இணக்கமற்றது. எந் நடவடிக்கைகள் இச் செயல்களாகக் கொள்ளப்படும் என்பதற்கு எந்த விளக்கமும் இல்லை என்பதோடு குற்றத்தின் உடலியல் மற்றும் உளவியல் அம்சங்களைப் பற்றிய எந்த வரையறையும் இல்லை. “இச்சையைத் தூண்டல்” என்ற செயல், குறைந்த பட்சமாக கூடுதல் விவரக்குறிப்பு இன்றி, குற்றமாக்கப்பட முடியாத அளவிற்கு மிகவும் தெளிவற்றதும் பரந்துபட்டதாக உள்ளதுடன், மனித உரிமைகள் சட்டத்தின் கீழ் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ள கருத்து வெளிப்படுத்தும் வடிவம் அல்லது நடத்தைகளை உள்ளடக்கியிருக்கலாம். 18 வயதிற்குட்பட்ட அனைத்து குழந்தைகளும் பாலியல் சுரண்டலிலிருந்து பாதுகாக்கப்படவும், அதற்கேற்ப அத்தகைய நடத்தை தடை செய்யப்படவும் வேண்டிய அதேவேளை, தெளிவற்ற வரையறுக்கப்பட்டுள்ள அத்தகைய நடத்தை குற்றமாக்கப்படவும் கூடாது. எனவே, “பாலியல் பலாத்காரம் அல்லது பிற வகையான பாலியல் வன்கொடுமையினை அல்லது பாராயமடையாதவரின் பாலியல் சுரண்டலினைத் தூண்டுகின்ற (18 வயதுக்குட்பட்ட) பாராயமடையாதோரை தன்னுடைய காவலில், பொறுப்பில் அல்லது பராமரிப்பில் வைத்திருக்கும் உள்ள எந்த ஒரு நபரின்” நடத்தையை மட்டும் தடைசெய்யும் நோக்கில் பிரிவு 11(1) விரிவான முறையில் திருத்தப்பட வேண்டும்.

அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச் சட்டத்தின் ஏனைய மூன்று பிரிவுகள் “விபச்சாரம்” தொடர்புபட்ட நடவடிக்கைகள் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன.⁵⁰ கட்டளைச் சட்டத்தின் பிரிவு 9(1)(அ) “விபச்சாரத்தின் சம்பாத்தியத்தில் முழுமையாகவோ அல்லது பகுதியாகவோ அதுபற்றி அறிந்திருந்தே வாழும் அனைவர்” மீதும் குற்றம் சுமத்துகிறது. ஆனால்,

**“விபச்சாரம் என்பது நமது சட்டத்தின்படி ஒரு குற்றமல்ல...
“மற்றவர்களினை சுரண்டுவதன் மூலம் இழிவாக நடத்துவதன் மூலம்
வாழ்க்கை நடத்துவதனையே” உபயிரிவு தண்டிக்கிறது.” ...ஒரு
விபச்சாரியின் சம்பாத்தியத்தில் மற்றொரு நபர் வாழ்க்கை
நடத்தியதற்காக குற்றப்பொறுப்பு சுமத்தப்படும் போது இது பொருந்தும்,
ஆனால் விபச்சாரியின் விடயத்தில் அது அர்த்தமற்றதாக இருக்கும்.
கட்டளைச் சட்டத்தின் நோக்கம் மற்றும் உபயிரிவின் சொற்களின்படி
பிந்தையது விபச்சாரிகளாக ஈட்டும் தங்கள் சொந்த சம்பாத்தியத்தில்
வாழும் விபச்சாரிகளுக்கு பொருந்தாது.”**

என சைபோ எதிர் செல்லம்⁵¹ வழக்கில் தீர்ப்பளித்த உயர் நீதிமன்றம் கூறியது.

பாலியல் தொழில் (“விபச்சாரியின் வாழ்க்கையை நடத்துதல்”) ஒரு குற்றமல்ல என்று தீர்ப்பளித்த நீதிமன்றம், பிரிவு 9(1)(அ)இன் கீழ் கைது செய்யப்பட்ட இரண்டு பெண்களையும் குற்றத்திலிருந்து விடுவித்தது.

⁵⁰ Sections 3 (1) (b), 7 (1) (a) and 9 (1) (a) of the Vagrants Ordinance

⁵¹ *Saibo v. Chellam*, (1923) 25 NLR 251, available at: <https://www.lawnet.gov.lk/saibo-v-chellam-et-al/>

பிரிவு 3(1)(ஆ) "ஒவ்வொரு பொதுவான விபச்சாரியும் பொது இடங்களில் சுற்றித் திரிவதையும்... கலவரமுட்டும் விதத்திலும் அநாகரிகமாகவும் நடந்துகொள்வதை" தண்டிக்கின்றது. பிரிவு 7(1)(அ) பொது இடங்களில் 'சட்டத்தினால் தடை செய்யப்பட்ட உடலுறவுக்கு' வருந்தி அழைப்பதனை குற்றமாக்குகின்றது. 2020 மாசி மாதத்தில், மேற்கூறிய தீர்ப்பை மேற்கோள் காட்டி நீதவான் ஒருவர், ஒரு பாலியல் தொழிலாளி "எந்தவொரு பொது வீதியில் அல்லது நெடுஞ்சாலையில் கலகமுட்டும் விதத்தில் அல்லது ஒழுங்கற்ற முறையில்" நடந்து கொண்டால் மட்டுமே கட்டளைச் சட்டத்தின் பிரிவு 3 இன் கீழ் கைது செய்யப்பட முடியும் என்றும், வெறுமனே வணிக ரீதியான உடலுறவில் ஈடுபட்டதற்காக கைது செய்யப்பட முடியாது என்றும் தீர்ப்பளித்தார்.⁵²

பாலியல் தொழிலினை தண்டிக்க முடியாது என நீதிமன்ற தீர்ப்புகள் கூறினாலும், இலங்கையில் பாலியல் தொழிலாளிகள் மீது குற்றப்பொறுப்பு சுமத்துவதற்கு அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச் சட்டம் வாடிக்கையாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. வன்முறை மற்றும் சுரண்டலுக்கு மிகவும் பாதிக்கப்படக்கூடிய தெரு பாலியல் தொழிலாளர்கள் குறிப்பாக குறிவைக்கப்படுகிறார்கள்.⁵³ CEDAW குழு இலங்கை மீதான அதன் இறுதி அவதானிப்புகளில் (2017) "விபச்சாரத்தில் ஈடுபடும் பெண்களை எதேச்சதிகாரமாக கைது செய்வதற்கும், ஆணுறைகளை வைத்திருப்பதனை விபச்சாரத்தில் ஈடுபடுவதற்கான ஆதாரமாகப் பயன்படுத்தவதற்கும், இப் பெண்களை தொந்தரவு, பாலியல் இலஞ்சம் மற்றும் அச்சுறுத்தி பணம் பறித்தல் என்பவற்றிற்கு உட்படுத்துவதற்கும் பொலிஸார்⁵⁴ அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்துவது குறித்து கரிசனை எழுப்பியிருந்தது.

குற்றவியல் நடவடிக்கை தொடர்பான தொடர்ச்சியான அச்சத்தினை எதிர்கொண்டுள்ள நிலையில், இலங்கையில் உள்ள பாலியல் தொழிலாளர்கள் பாதுகாப்பான மற்றும் கண்ணியமான வேலை நிலைமைகளை கோருவது அல்லது சமூக பாதுகாப்பு நன்மைகளைப் பெறுவது போன்ற இலங்கையின் தொழில் கட்டமைப்பிலிருந்து பயனடைய முடியாதுள்ளது.⁵⁵ இத்தகைய விதத்தில் அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச் சட்டம் துஸ்பிரயோகம் செய்யப்படல் பொலிஸ் மற்றும் சுகாதார சேவை வழங்குநர்களினால் முன்னெடுக்கப்படுகின்ற வன்முறையை சட்டப்பூர்வமாக்குவதோடு, பாலியல் தொழிலாளர்களை முறைகேடுகள் தொடர்பில் புகாரளிக்க தயக்கமுட்டுவது மட்டுமல்லாமல் பாலியல் தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு அல்லது ஆதரவை வழங்க அதிகாரிகள் தயக்கம் காட்டுவதற்கும் இட்டுச்செல்கின்றது.

4.7 எதிர்கால நன்நடத்தைக்கான உத்தரவாதம்

"திருத்த முடியாத கயவர்" எனத் தண்டனை பெற்ற ஒவ்வொரு நபரும், விதிக்கப்பட்ட தண்டனைக்கும் மேலதிகமாக "அவர் வெளியேற்றப்பட்டதிலிருந்து ஒரு வருடத்திற்கு அவரது நன்நடத்தைக்கான உத்தரவாதத்தினையும் வழங்க வேண்டும், மேலும் அத்தகைய உத்தரவாதத்தில் ஏதேனும் தவறு ஏற்படுமெனின் நான்கு மாதங்களுக்கு மிகாத கடின

⁵² Shehan Chamika Silva, 'Not an offence to earn a living by prostitution' – Magistrate, Daily Mirror, 19 February 2020, available at: http://www.dailymirror.lk/print/front_page/Not-an-offence-to-earn-a-living-by-prostitution-Magistrate/238-183356.

⁵³ Abhimani Women's Collective, The Stand Hp Movement Lanka, Praja Diri Padanama (PDP, Puttalam), Community Strength Development, Foundation (CSDF), Women's Resource Centre (Kurunegala), *Shadow Report on the Status of Women Sex Workers in Sri Lanka Submitted to the CEDAW Committee*, January, 2017, available at: https://tbinternet.ohchr.org/Treaties/CEDAW/Shared%20Documents/LKA/INT_CEDAW_NGO_LKA_26289_E.pdf.

⁵⁴ UN Committee on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women: Concluding Observations on the eighth periodic report of Sri Lanka, CEDAW/C/LKA/CO/8, 9 March 2017, p. 9/17, pp. 26 available at: <https://digitallibrary.un.org/record/1286137?ln=en#record-files-collapse-header>

⁵⁵ ibid.

உழைப்புடனான கூடுதல் சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்படும்” என அலைந்து திரிபவர்கள் கட்டளைச் சட்டத்தின் பிரிவு 6 கூறுகிறது. குற்றவியல் நடபடிமுறைக் கோவையின் 82ஆவது பிரிவின்படி, ‘உத்தரவாதம்’ என்பது முறியுடன் கூடிய பிணையத்தினை நிறைவேற்றுவதை குறிக்கின்றது. மேலும், குற்றவியல் நடபடிமுறைக் கோவை, அத்தகைய பிணைய முறியினை நிறைவேற்றுவதற்கு ஏன் உத்தரவிடக் கூடாது என்பதை எண்பிப்பதற்கான பொறுப்பு “அலைந்து திரிபவரைச்” சாாந்தது என ஏற்பாடு செய்கிறது. இந்த விசித்திரமான சட்டப் பிரிவு, ஏற்கனவே தண்டனை அனுபவித்த ஒரு குற்றவாளியை அவர்கள் ஏற்கனவே தண்டிக்கப்பட்டுள்ள குற்றம் மீண்டும் நிகழும் என்ற எதிர்பார்ப்பில் தண்டிக்க முற்படுகிறது. தண்டனை பெற்ற குற்றத்திற்கு பிணையமுறியாக செயற்படுகின்ற, பிணையத்தனை பெறும்போது உத்தரவாதம் வழங்குவதைப் போலல்லாமல், இப் பிரிவு, இன்னும் செய்யப்படாத குற்றத்திற்காக ஒரு நபர் மீது குற்றம் சுமத்த முயல்கிறது.

ஒருவரின் கடந்தகால நடத்தையின் அடிப்படையில் மீண்டும் குற்றஞ்சுமத்த முற்படுகிறது என்ற அடிப்படையில் சட்டத்தின் இந்த ஏற்பாடு ஒரே குற்றத்திற்காக இரண்டு முறை வழக்கு தொடரப்படக்கூடாது என்கின்ற (ne bis in idem) கோட்பாட்டிற்கு முரணானது. ICCPRஇன் உறுப்புரை 14(7) “ஏற்கனவே சட்டத்தின்படி தண்டனை வழங்கப்பட்ட அல்லது குற்றத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட ஒரு குற்றத்திற்காக மீண்டும் யாரும் விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்படவோ அல்லது தண்டிக்கப்படவோ கூடாது” என்று அவசியப்படுத்துகிறது. மேலும், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் மீது அவர்கள் ஏன் ஒரு பிணைய முறியினை நிறைவேற்றக் கூடாது என்பதை எண்பிக்கின்ற பொறுப்பினை சுமத்துவது, இது குற்றத்தினை அனுமானிப்பதன் காரணத்தினால், குற்றமற்றவர் என்ற அனுமானத்தை திறம்பட நேர்மாறாக மாற்றுகிறது. இது “ஒரு குற்றவியல் குற்றத்திற்காக குற்றம் சாட்டப்பட்ட அனைவருக்கும் சட்டத்தின்படி குற்றம் நிரூபிக்கப்படும் வரை நிரபராத் தி என்று கருதப்படுவதற்கு உரிமை உண்டு” என்று குறிப்பிடுகின்ற ICCPRஇன் பிரிவு 14(2)இற்கு முரணானது. இந்த அடிப்படையான நியாயமான விசாரணைக்கான பாதுகாப்பு இலங்கை அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 13(5)இன் கீழும் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

5. நடைமுறையிலுள்ள தாக்கங்கள்

அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச் சட்டத்தின் பல அம்சங்கள் பாரதாரமான பிரச்சனைக்குரியனவாக இருந்தாலும், இந்த ஏற்பாடுகளில் பெரும்பாலானவற்றின் விளைவுகள், இக் கட்டளைச் சட்டத்தின் பெரும்பகுதி தற்போது முழுமையாக செயற்படுத்தப்படாததன் காரணத்தினால் பொதுவாக நடைமுறையில் அனுபவிக்கப்படுவதில்லை. இருப்பினும், கடந்த பல ஆண்டுகளாக இச் சட்டத்தின் பிரயோகம் படிப்படியாகக் குறைவடைந்து வந்திருந்தாலும்,⁵⁶ சட்டப் புத்தகங்களில் அதன் தொடர்ச்சியான இருப்பு, அமுலாக்கல் அதிகாரிகளால் தற்காலிகமாக முறையிலானதாக இருந்தாலும், அதைத் தொடர்ந்து பயன்படுத்தப்படுவதற்கு அனுமதிக்கிறது. இன்று, பெண்கள், குறிப்பாக திருநங்கைகள், இந்தச் சட்டத்தின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பயன்பாட்டால் மோசமாகப் பாதிக்கப்படுவர்களாக உள்ளனர். நடைமுறையில் இச் சட்டம் பயன்படுத்தப்படும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வழிமுறைகள் தொடர்பில் கீழே கலந்துரையாடப்படும்.

5.1 சட்டத்தின் எதேச்சதிகாரமான பிரயோகம்

மேலே கலந்துரையாடப்பட்டபடி, அலைந்து திரிபவர்கள் கட்டளைச் சட்டத்தின் பல ஏற்பாடுகள் தெளிவற்றதாகவும், மிகைப்படுத்தப்பட்டதாகவும் இருப்பது, அவை பொலிஸாரினால் தவறாகப்

⁵⁶ Shpra 47, p. 37.

பயன்படுத்தப்படுவதற்கும் துஸ்பிரயோகம் செய்யப்படுவதற்கும் இடமளிக்கின்றது. உதாரணமாக, பொது இடங்களில் நெருக்கமாக இருப்பதற்காக இணைச்சோடிகளை கைது செய்தலை வாடிக்கையாக செய்ய, ‘பாரதூரமான அநாகரிகமான செயல்களைச் செய்தல்’ தொடர்பான பிரிவு 7(1)(ஆ)இனை இலங்கை பொலிஸ் பயன்படுத்துகிறது.⁵⁷ பகிரங்கமாக பாசத்தை வெளிப்படுத்துவது சட்டத்திற்கு புறம்பானது அல்ல என்றாலும், இந்த பிரிவின் தெளிவற்ற சொற்கள் அத்தகைய நடத்தைக்காக கைது செய்வதற்காக பொலிஸிற்கு அனுமதியளிக்கிறது.

அதேபோன்று, இலங்கையின் நீதித்துறை இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் பாலியல் தொழிலானது குற்றமல்ல என்று தொடர்ந்து கூறி வந்தாலும், பாலியல் தொழிலாளர்களை துன்புறுத்தவும் கைது செய்யவும் ‘விபச்சாரம்’ தொடர்பான பரந்துபட்ட தன்மையுடைய ஏற்பாடுகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பொருள் கொள்வனவில் ஈடுபடல் அல்லது தங்கள் குழந்தைகளை பள்ளிக்கு அழைத்துச் செல்வது போன்ற அன்றாட நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகின்ற போது கூட பாலியல் தொழிலாளர்கள், அவர்கள் பாலியல் தொழிலாளர்கள் என பொலிஸாரால் அடையாளம் காணப்படுவதால் மட்டுமே சில சமயங்களில் கைது செய்யப்படுவதாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது.⁵⁸

5.2 மாறுபட்ட பாலீர்ப்பு மற்றும் பாலடையாளம் கொண்டவர்கள் (LGBTI) எதேச்சதிகாரமான கைது செய்யப்படல், முறையற்ற நடாத்துகைக்கும் தொந்தரவுக்கும் உட்படுத்தப்படல்

“இயற்கைக்கு மாறான குற்றங்கள்” மற்றும் “பாரதூரமான அநாகரிகமான செயல்கள்” தொடர்பான தண்டனைச் சட்டக் கோவையின் 365 மற்றும் 365அ பிரிவுகள் இலங்கையில் LGBTI நபர்களுக்கு எதிராக முதன்மையாகப் பயன்படுத்தப்படும் அதே வேளை, LGBTI நபர்களை, குறிப்பாக ஆண்பாலினர்களுக்கான பண்புகளைக் கொண்டவர்கள் மற்றும் திருநங்கைகள் என பொலிஸாரால் கைது செய்வதற்கு அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச் சட்டம் வாடிக்கையாகவே பயன்படுத்தப்படுகிறது. பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் அவர்கள் மீது குற்றச்சாட்டுகள் பதிவு செய்யப்படுவதில்லை மற்றும் அவர்கள் அரிதாகவே நீதிமன்றத்திற்கு கொண்டு செல்லப்படுகிறார்கள். மாறாக, அவர்கள் தொந்தரவுக்கும் ஏளனத்திற்கும் உட்படுத்தப்படுவதோடு, அவர்களின் விடுதலையைப் பெறுவதற்காக அடிக்கடி இலஞ்சம் கொடுக்கிறார்கள்.⁵⁹

திருநங்கைகள் மற்றும் பிற பாலியல் மற்றும் பாலின அடையாளம் கொண்ட சிறுபான்மையினர் அவர்கள் பாலியல் தொழிலில் ஈடுபடுகிறார்களா என்பது கருத்திலெடுக்கப்படாது, வணிக ரீதியான பாலியல் தொழிலில் ஈடுபடுபவர்களை கைது செய்வதற்காக காவல்துறையினரால் நடத்தப்படும் சோதனைகளில் பெரும்பாலும் சிக்குகின்றனர்.⁶⁰ அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச் சட்டத்தின் கீழ் பாலியல் தொழில் குற்றமாக்கப்பட்டிருக்காத சூழ்நிலையில் இது உண்மையில் முரண்பாடான ஒரு விடயமாகும்.

பாலியல் தொழிலில் ஈடுபடும் திருநங்கைகள் தங்கள் பாலின அடையாளத்தின் காரணமாக மேலும் துன்புறுத்தலுக்கு ஆளாகின்றனர். வழமையாக, கைது செய்யப்படுபவர்கள் ஆண்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட சிறைக்கூண்டில் இரவில் தடுத்து வைக்கப்படுவதோடு

⁵⁷ Avanti Arasakularate, ‘Indecent’ and ‘underage’: the harassed lovers of Sri Lanka, Roar Media, 6 October 2020, available at: <https://roar.media/english/life/rights/indecent-and-underage-the-harassed-young-lovers-of-srilanka>

⁵⁸ ibid.

⁵⁹ Priya Thangarajah, *Strengthening of Legal Protection for LGBT in Sri Lanka: Situational Analysis*, Equal Ground, available at: <https://www.equal-ground.org/wp-content/uploads/Situation-Analysis.pdf>.

⁶⁰ Human Rights Watch, *All five fingers are not the same: Discrimination on the Grounds of Sexual Orientation and Gender Identity in Sri Lanka*, 2016, available at: https://www.hrw.org/sites/default/files/report_pdf/srilanka0816web.pdf p. 17.

தடுப்புக்காவலில் இருக்கும் போது ஆண்களைப் போல் உடை அணிவதற்கு வலுக்கட்டாயப்படுத்தப்படுகின்றனர்.⁶¹ இவர்கள் வழமையாக வன்முறை மற்றும் பாலியல் வன்கொடுமை ஆபத்தை விளைவிக்கக்கூடிய ஆண்களுடன் சேர்த்தே சிறைக்கூண்டுகளில் அடைக்கப்படுகிறார்கள்.

ஓரினச்சேர்க்கை நடத்தைக்கான ஆதாரத்தை வழங்கும் முயற்சியில், வலுக்கட்டாயமான குதம் / மலவாசல் மற்றும் / அல்லது பெண்ணுறுப்பு / யோனி பரிசோதனை உட்பட, வலுக்கட்டாயமான உடல் பரிசோதனைகளை இலங்கை பொலிசார் நடத்துவதாக நன்கு ஆவணப்படுத்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டு உள்ளது.⁶² இத்தகைய பரிசோதனைகள், CAT மற்றும் ICCPR (உறுப்புரை 7) ஆகியவற்றின் கீழ் பாதுகாக்கப்பட்ட சித்திரவதை மற்றும் கொடூரமான, மனிதாபிமானமற்ற அல்லது இழிவான நடத்தைக்கு எதிரான தடையை மீறும் பாலியல் வன்முறையின் வடிவமாகும்.

5.3 மெத்செவன தடுப்பு இல்லம்

கங்கொடவிலவில் உள்ள மெத்செவன தடுப்பு இல்லம் தடுப்பு இல்லங்கள் கட்டளைச் சட்டத்தின் கீழ் நிறுவப்பட்ட அரசால் நடத்தப்படும் ஒரேயொரு தடுப்பு இல்லமாகும். அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச் சட்டத்தின் கீழ் பல்வேறு குற்றங்களின் கீழ் கைது செய்யப்பட்ட பெண்கள் மற்றும் சிறுமிகள், நீதவானின் தந்துணிவின் அடிப்படையில், சிறைத்தண்டனைக்குப் பதிலாக தடுப்பு இல்லங்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள்.⁶³ இருப்பினும், இத் தடுப்பு இல்லங்கள் சிறைத்தண்டனை காலத்திலிருந்து எந்த வழிகளில் வேறுபட்டது என்பதைப் புரிந்துகொள்வது கடினம்.

ஒரு தசாப்தத்திற்கும் மேலாக, தடுப்பு நிலையங்களின் நடைமுறைகள் மற்றும் வசதிகள் குறித்து தீவிர கரிசனைகள் எழுப்பப்பட்டு வருகின்றன. நீதவான் ஒரு குறிப்பிட்ட விடுதலை தேதியை குறிப்பிடாததால், இங்கு தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள பெரும்பாலான பெண்கள் "தேதி இல்லாத கைதிகள்" என்பது மிகவும் சிக்கலான அம்சமாகும். இதன் விளைவாக, அவர்கள் சரியான நடைமுறை மற்றும் திருப்திகரமான நீதித்துறை மறுஆய்வு இல்லாமல் காலவரையின்றி காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ளனர். இது ICCPRஇன் உறுப்புரை 9(1)இன் கீழான இலங்கையின் கடப்பாடுகளை தெளிவாக மீறுவதாகும். சிறைக் கைதிகளை அவர்களின் தண்டனைக் காலத்திற்கு அப்பால் அனுமதியின்றி அடைத்து வைப்பது எதேச்சதிகாரமானது மற்றும் சட்டவிரோதமானது என்பதால், அத்தகைய காலவரையற்ற காவலில் வைக்க முடியாது என்று மனித உரிமைகள் குழு தெளிவுபடுத்தியுள்ளது.⁶⁴

2017ஆம் ஆண்டு இலங்கைக்கு விஜயம் செய்த ஐ.நா. எதேச்சதிகாரமான முறையில் தடுத்து வைக்கப்படல் தொடர்பான செயற்குழு (WGAD) குறிப்பிட்டது போல், தடுப்பு நிலையத்தை விட்டு வெளியேற பெண்களுக்கு சுதந்திரம் இல்லை என்பதால், அந்த ஒழுங்கு வசதி தொழில் பயிற்சிக்குப் பொருத்தமான சுற்றாடலாகவன்றி இறுதியில் ஒரு சிறைச்சாலையைப் போலவே செயற்படுகிறது.⁶⁵ "பெண்கள் பெரும்பாலும் சிறைச்சாலை வாகனங்களிலேயே மெத்செவனத்திற்கு அழைத்து வரப்படுகின்றனர், சீருடை அணிந்த பொலிஸ் அதிகாரிகள் இந்த இல்லத்திற்குப் பாதுகாப்பளிக்கின்றனர், குடியிருப்பு பகுதிகள் பூட்டுகள் மற்றும் கம்பிகளால்

⁶¹ Shpra 47

⁶² Human Rights Watch, *Sri Lanka: Forced anal exams on homosexuality prosecutions*, 20 October 2020, available at: <https://www.hrw.org/news/2020/10/20/sri-lanka-forced-anal-exams-homosexuality-prosecutions>.

⁶³ Section 8 of the Vagrants Ordinance

⁶⁴ UN Human Rights Committee (HRC), General comment no. 35, Article 9 (Liberty and security of person), 16 December 2014, CCPR/C/GC/35, available at: <https://www.refworld.org/docid/553e0f984.html>

⁶⁵ Shpra 23

பாதுகாக்கப்படுகின்றன, மேலும் வன்முறை நடத்தையில் ஈடுபட்டுள்ள பெண்களை தற்காலிகமாக தங்க வைக்க தனிமைப்படுத்தல் அறை பயன்படுத்தப்படுகிறது.”

“1975 ஆம் ஆண்டு முதல் இந்த இல்லத்தில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு பெண் உட்பட, சில பெண்கள் பல ஆண்டுகளாக மெத்செவனவில் தங்கள் சுதந்திரத்தை இழந்துள்ளனர். அமைச்சரோ அல்லது நீதிமன்றமோ (அவர்களை) விடுதலை செய்ய உத்தரவிடலாம் என்றாலும், குறிப்பாக அவர்களைப் பராமரிப்பதற்கு விருப்பமற்ற அல்லது அவர்களைப் பராமரிக்கும் திறன் அற்ற குடும்பம் அல்லது பாதுகாவலர் இல்லாத பெண்களுக்கு, அவ்வாறு செய்வதற்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வாய்ப்புகளே உள்ளன என்றும் பணிக்குழுவுக்கு தெரிவிக்கப்பட்டது. உண்மையில், செய்தித்தாள்களில் விளம்பரம் செய்வதன் மூலம் ஒரு பெண்ணுக்கு ஒரு கணவன் கிடைக்கப்பெறல் அவள் விடுவிக்கப்படுவதற்கான ஒரு சில வழிகளில் ஒன்று எனத் தோன்றுகிறது.”⁶⁶”

என அத்தகைய பெண்களை விடுவிப்பதில் உள்ள சிக்கல் தன்மை குறித்து WGAD மேலும் கருத்து தெரிவித்தது.

இந் நடைமுறையானது “ஒரு பெண்ணைப் பாதுகாப்பதற்கான தடுப்புக்காவலினைக் கொண்டமைந்த தற்காலிக நடவடிக்கைகள் அத்தியாவசியமான சந்தர்ப்பத்திலும், சம்பந்தப்பட்ட பெண்ணால் வெளிப்படையாகக் கோரப்பட்டாலும் மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் மற்றும் அனைத்து வழக்குகளும் நீதித்துறை அல்லது பிற தகுதிவாய்ந்த அதிகாரிகளால் கண்காணிக்கப்படவேண்டும் எனக் கூறுகின்ற பெண் கைதிகளை நடாத்துதல் மற்றும் பெண் குற்றவாளிகளுக்கான தடுப்புக்காவலற்ற நடவடிக்கைகள் தொடர்பான ஐக்கிய நாடுகளின் விதிகளையும் வெளிப்படையாகவே மீறுகிறது. சம்பந்தப்பட்ட பெண்ணின் விருப்பத்திற்கு எதிராக இதுபோன்ற பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் தொடரப்படக்கூடாது.”⁶⁷

கைதிகளின் சமூக உளவியல் சார் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு இந்த மையத்தில் மருத்துவ வசதிகள் உள்ளிட்ட வளங்கள் இல்லாததையும் WGAD அவதானித்தது. தடுப்பு இல்லங்கள் கட்டளைச் சட்டத்தின்படி, இது தொடர்பான ஒழுங்குவிதிமுறைகளை உருவாக்கும் பொறுப்பு சம்பந்தப்பட்ட துறை அமைச்சருக்கு உள்ளது. எவ்வாறாயினும், உரிய விதிமுறைகள் எதுவும் உருவாக்கப்படவில்லை என்பது தெளிவு. வெளிப்படையாக, இந்த நடைமுறைகள் பெண்களுக்கான நடாத்துகைக்கான ஐக்கிய நாடுகளின் விதிகளுக்கு முரணானது. “சிறையிலோ அல்லது தடுப்புக்காவலற்ற அமைப்பு முறைகளிலோ உள்ள மனநலப் பாதுகாப்புத் தேவைகளைக் கொண்ட பெண் கைதிகளுக்கு தனிநபர் தேவை அடிப்படையிலான, பாலின-நுண்ணுணர்வு மிக்க, உளவூறு பற்றிய அறிமுகமுள்ள மற்றும் விரிவான மனநலப் பாதுகாப்பு மற்றும் மறுவாழ்வுத் திட்டங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும்” என விதி 12 தேவைப்படுத்துகின்றது.

⁶⁶ Ibid.

⁶⁷ UN General Assembly, United Nations Rules for the Treatment of Women Prisoners and Non-Custodial Measures for Women Offenders (the Bangkok Rules) : note / by the Secretariat, 6 October 2010, A/C.3/65/L.5, available at: <https://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/BangkokRules.aspx>

6. முடிவுரை மற்றும் பரிந்துரைகள்

அனைத்து குடிமக்களின் மனித உரிமைகளையும் அங்கீகரித்து நிலைநிறுத்த முயலும் சமூகத்தில் அலைந்து திரிவோர் சட்டங்களுக்கு இடமில்லை. தண்டனை நடவடிக்கைகள் வறுமை மற்றும் அது தொடர்பான பிரச்சினைகளை திறம்பட கையாளுவதில்லை மற்றும் திறம்பட கையாள முடியாது என்ற அங்கீகாரத்திலிருந்து இது வருகிறது.

இலங்கையின் 180 வருட பழமையான அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச் சட்டம் நீக்கப்பட வேண்டும் என்ற CEDAW மற்றும் பலரின் அழைப்பை ICJ எதிரொலிக்கிறது. திருத்தப்பட்ட வடிவத்தில் தக்கவைக்கப்பட வேண்டிய சட்டத்தின் அம்சங்கள், இலங்கையின் சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டக் கடப்பாடுகளுக்கு அமைவாக, இந்த விவகாரம் தொடர்பான குறிப்பிட்ட சட்டத்தின் கீழ் மீளாய்வு செய்யப்பட்டு மாற்றப்பட வேண்டும். ICJ அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச்சட்டத்தை முழுமையாக நீக்குமாறு கோருகின்ற அதேவேளை, சட்டம் முழுமையாக நீக்கப்படும் வரை பின்வரும் பரிந்துரைகள் சம்பந்தப்பட்ட இலங்கை அதிகாரிகளுக்கு முன்வைக்கப்படுகின்றன.

இலங்கை பாராளுமன்றத்திற்கு:

- தடுப்பு இல்லம் கட்டளைச் சட்டம் உள்ளிட்ட பொருளாதார ரீதியாக ஒடுக்கப்பட்டவர்களை அவர்களின் பொருளாதார அல்லது சமூக அந்தஸ்தின் அடிப்படையில் குற்றவாளிகளாக்க திறம்பட செயற்படும் அனைத்து சட்டங்களையும் ரத்துச் செய்தல்.
- தண்டனைச் சட்டக் கோவையின் கீழ் இணையான அல்லது ஒத்த குற்றங்களால் போதுமான அளவு உள்ளடக்கப்படாத, ஆனால் சில வகையான தடைகள் தேவைப்படும், அலைந்து திரிபவர்கள் கட்டளைச் சட்டத்தின் கீழ் குற்றங்களாகத் தடைசெய்யப்பட்ட நடத்தை, தண்டனைச் சட்டக் கோவை அல்லது பிற சட்டத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள கட்டளைச்சட்டத்தின் சட்ட வரம்பெல்லையிலிருந்து நீக்கப்பட்டு சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டம் மற்றும் தரநிலைகளுக்கு இசைவான முறையில் வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.
- சிறுவர்கள் ஆட்கடத்தல் தொடர்பான அனைத்து விடயங்களும், குறிப்பாக பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்களின் குழந்தைகளின் ஆட்கடத்தலைத் தடுக்கவும், அடக்கவும் மற்றும் தண்டிக்கவுமான பின்னேட்டின் கீழ் பொருந்தக்கூடிய சர்வதேச தராதரங்களின்படி தண்டனைச் சட்டக் கோவையின் கீழ் கொண்டு வரப்பட வேண்டும்.
- “பாலியல் தொழிலாளர்கள் மற்றும் அவர்களது வாடிக்கையாளர்களைப் பாதுகாப்பதற்காக தொழில்சார் சுகாதாரம் மற்றும் பாதுகாப்பு நிலைமைகளை சட்டப்பூர்வமாக ஒழுங்குபடுத்துதல், பாலியல் தொழிலின் போது பாதுகாப்பான உடலுறவுக்கான ஆதரவு உட்பட்ட” பல விடயங்களுக்கு அழைப்பு விடுக்கின்ற மனித உரிமைகளுக்கான உயர் ஆணையரின் (OHCHR) ஐ.நா அலுவலகம் மற்றும் UNAIDS இனுடைய எச்.ஐ.வி / எய்ட்ஸ் மற்றும் மனித உரிமைகள் (2006) பற்றிய சர்வதேச வழிகாட்டிக்குறிப்புகள் மீதான கருத்துரையின்படி, பாலியல் தொழிலாளர்களை சுரண்டல் மற்றும் துன்புரிமையோகத்தில் இருந்து பாதுகாப்பதில் கவனம் செலுத்தும் பாலியல் தொழில் குறித்த சட்டத்தை இயற்றுக.
- கட்டளைச் சட்டத்தின் பிரிவு 6 உடனடியாக நீக்கப்பட வேண்டும். எதிர்கால நன்னடத்தைக்காக எந்த சட்டமும் பிணைமுறி வடிவிலான உத்தரவாதத்தினை தேவைப்படுத்தக்கூடாது.
- “பாலியல் பலாத்காரம் அல்லது பிற வகையான பாலியல் வன்கொடுமையினை அல்லது பாராயமடையாதவரின் பாலியல் சுரண்டலினைத் தூண்டுகின்ற (18 வயதுக்குட்பட்ட) பாராயமடையாதோரை தன்னுடைய காவலில், பொறுப்பில் அல்லது பராமரிப்பில்

வைத்திருக்கும் உள்ள எந்த ஒரு நபரின்” நடத்தையை மட்டும் தடைசெய்யும் நோக்கில் பிரிவு 11 முழுமையாக சீர்படுத்தப்பட வேண்டும்.

பொறுப்பு வகிக்கின்ற அமைச்சருக்கு:

- மெத்செவன தடுப்பு மையமானது, குடும்ப ஆதரவு அமைப்பு இல்லாத பெண்களுக்கு பராமரிப்பு மற்றும் முறையான கல்வி மற்றும் / அல்லது தொழில் பயிற்சி வழங்கும் திறந்த மையமாக மாற்றப்பட வேண்டும், இந்தத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய போதுமான நிதி ஒதுக்கப்பட வேண்டும். மேலும், கூட்ட நெரிசலைத் தவிர்க்க, நாட்டின் பிராந்தியங்களிலும் இத்தகைய மையங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும்.
- தடுப்பு இல்லங்கள் கட்டளைச் சட்டத்தின் 5ஆவது பிரிவின்படி, தடுப்பு நிலையத்தின் மேலாண்மை தொடர்பான ஒழுங்குவிதிமுறைகளை பொறுப்பு வகிக்கின்ற அமைச்சர் தொடர்ந்து ஆய்வு செய்து திருத்த வேண்டும். இந்த ஒழுங்குவிதிமுறைகள் மனித உரிமைகள் சட்டம் மற்றும் தராதரநிலைகளுக்கு ஏற்ப இருப்பது அவசியம்.

நீதவான்களுக்கு:

- நீதவான்கள் அலைந்து திரியினார்கள் கட்டளைச் சட்டத்தின் கீழ் கட்டளை ஒன்றிணைப்பிற்கும் போது, அவர்கள் எதேச்சதிகாரத்துடன் முடிவெடுப்பதைத் தவிர்ப்பதற்கும், மேல்முறையீடு செய்வதற்கான காரணங்களை நிறுவுவதற்கும் தங்கள் முடிவுக்கு தெளிவான காரணத்தை வழங்க வேண்டும்.
- தடுப்பு இல்லங்கள் கட்டளைச் சட்டத்தின் கீழ் பெண்கள் தடுப்பு நிலையத்திற்கு அனுப்பப்படும் போது, நீதவான் அவர்களின் விடுதலைத் தேதிகளைக் குறிப்பிட வேண்டும் மற்றும் தடுப்புக் காலத்தை நீட்டிப்பது கைதிகளின் தன்னார்வ வேண்டுகோளின் பேரில் இருக்க வேண்டும்.

பொலிஸ் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட அமுலாக்க அதிகாரிகளுக்கு:

- அலைந்து திரியும் கட்டளைச் சட்டத்தின் கீழ் மேற்கொள்ளப்படும் அனைத்துக் கைதுகளுக்கும் தடை விதிக்கப்பட வேண்டும். இணைச்சோடிகள், LGBT அல்லது எந்தவொரு வகை நபர்களையும் துன்புறுத்துவதற்கும் கைது செய்வதற்கும் கட்டளைச் சட்டத்தின் எதேச்சதிகாரமான பயன்பாடு உடனடியாக நிறுத்தப்பட வேண்டும், மேலும் இதுபோன்ற நடத்தையில் ஈடுபடும் அதிகாரிகள் குற்றவியல் பொறுப்புக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும்.
- பாலியல் தொழிலாளர்களுக்கு எதிராக குற்றவியல் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று அச்சுறுத்தவும், துன்புறுத்தவும் அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச் சட்டத்தை பொலிஸ் தவறாகப் பயன்படுத்தக் கூடாது.
- CEDAW குழு பரிந்துரைத்தபடி, அரசு அதிகாரிகள் “விபச்சாரத்தில் ஈடுபடுகின்ற மற்றும் பாலியல் சிறுபான்மைப் பெண்களை துன்புறுத்துவதற்காக சட்டத்தை தவறாகப் பயன்படுத்தும் பொலிஸ் அதிகாரிகளுக்கு தண்டனை விதிக்க வேண்டும் மற்றும் விபச்சாரத்தை விட்டு வெளியேற விரும்புகின்ற பெண்களுக்கான வெளியேறும் திட்டங்கள் உள்ளிட்ட பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு பாலின நுண்ணுணர்வு பாதுகாப்பு மற்றும் ஆதரவை வழங்குவதை உறுதி செய்ய வேண்டும்.”
- சிறுவர்களை ஆட்கடத்தல் மற்றும் பாலியல் சுரண்டல் தொடர்பில் அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்துவதை பொலிஸ் இடைநிறுத்த வேண்டும், மாறாக தண்டனைச் சட்டக் கோவை மற்றும் விபச்சாரத்திற்காகப் பெண்களையும் மற்றும்

சிறுவர்களையம் தடுத்தலும் எதிர்த்தலும் மீதான சமவாயம் சட்டம் (2005) ஆகியவற்றின் கீழ் புதிய மற்றும் புதுப்பிக்கப்பட்ட சட்டங்களை நாட வேண்டும்.

CHAPTER 32

VAGRANTS

Ordinances
 Nos. 4 of 1841,
 7 of 1873,
 7 of 1889,
 17 of 1889,
 19 of 1889,
 12 of 1891,
 3 of 1894,
 3 of 1904,
 21 of 1919,
 3 of 1930,
 51 of 1941,
 20 of 1947.

AN ORDINANCE TO AMEND AND CONSOLIDATE THE LAW
 RELATING TO VAGRANTS.

[1st January, 1842.]

Short title.

1. This Ordinance may be cited as the Vagrants Ordinance.

Punishment of persons behaving riotously or disorderly in the public streets.

2. Every person behaving in a riotous or disorderly manner in any public street or highway shall be liable to a fine not exceeding five rupees :

Provided nevertheless that every person convicted four times of such conduct shall, for every subsequent offence, be punishable in the manner declared in the following section respecting idle and disorderly persons.

Persons who are deemed idle and disorderly persons.

3. (1) (a) Every person being able to maintain himself by work or other means, but who shall wilfully refuse or neglect so to do, and shall wander abroad or place himself in any public place, street, highway, court, or passage to beg or gather alms, or cause, or procure, or encourage any of his family so to do, excepting priests and pilgrims in performance of their religious vows, not being mendicants of the description mentioned in the paragraph (d) of the next succeeding section ;
- (b) every common prostitute wandering in the public street or highway, or in any place of public resort, and behaving in a riotous or indecent manner;

- (c) every person wandering abroad or lodging in any verandah, outhouse, shed, or unoccupied building, or in any cart, vehicle, or other receptacle, without leave of the owner thereof, and not having any visible means of subsistence, and not giving a good account of himself ;
- (d) every person, without leave of the owner, defacing the side of any house or building or wall by fixing any placard or notice, or by any indecent or insulting writing or drawing thereon ;
- (e) every person who in or upon any wharf, jetty, street, road, walk, passage, verandah, or other place situated within any proclaimed area and used by or accessible to the public, persistently and without lawful excuse follows, accosts, or addresses by words or signs any person against his will and to his annoyance,

[§ 2, 51 of 1941.]

shall be deemed an idle and disorderly person within the true intent and meaning of this Ordinance, and shall be liable upon the first conviction to be imprisoned, with or without hard labour, for any term not exceeding fourteen days, or to a fine not exceeding ten rupees.

(2) A police officer may arrest without a warrant every person deemed to be an idle and disorderly person.

(3) In this section, " proclaimed area " means any area declared by the Minister by Order published in the Gazette, to be a proclaimed area for the purposes of this section.

[§ 2, 51 of 1941.]

4. (a) Every person convicted a second time of being idle and disorderly ;
- (b) every idle and disorderly person resisting any constable or police officer apprehending him ;
- (c) every person wilfully exposing his person in an indecent manner, or exhibiting any obscene print, picture, or other indecent exhibition, in any street, road, highway, or public place or elsewhere, to the annoyance and disgust of others ;
- (d) every person wandering abroad, or placing himself in any public place, street, highway, court,

Who are deemed to be rogues and vagabonds.

or passage, and endeavouring by the exposure of any wounds, deformities, leprosy, or loathsome diseases to obtain or gather alms :

- (e) every person going about as a gatherer or collector of alms, or endeavouring to procure charitable contributions for himself or others, of any nature or kind, under any false or fraudulent pretences,

shall be deemed a rogue and vagabond within the true intent and meaning of this Ordinance, and shall be liable to be imprisoned with or without hard labour for any period not exceeding one month, or to a fine not exceeding twenty rupees.

Who are deemed to be incorrigible rogues.

- 5. (a) Every person convicted a third time or more often of being idle and disorderly ; or
- (b) a second time or more often of being a rogue and vagabond ; and
- (c) every person escaping out of any place of legal confinement before the expiration of the term for which he shall have been committed under this Ordinance,

shall be deemed to be an incorrigible rogue within the true intent and meaning of this Ordinance, and shall be liable to imprisonment at hard labour for any period not exceeding four months, and to corporal punishment not exceeding twenty-four lashes.

Incorrigible rogue may be required to give security for future good behaviour.

6. Every person convicted as an incorrigible rogue may, in addition to any punishment imposed by the preceding section be required also to give security for his good behaviour for one year after his discharge, and in default of such security shall be liable to additional imprisonment at hard labour not exceeding four months.

Soliciting and acts of indecency in public places.

- 7. (1) The following persons, that is to say—
- (a) any person in or about any public place soliciting any person for the purpose of the commission of any act of illicit sexual intercourse or indecency, whether with the person soliciting or with any other person, whether specified or not;

- (b) any person found committing any act of gross indecency, or found behaving with gross indecency, in or about any public place ;
- (c) any person found—
 - (i) in any public enclosure contrary to any local by-laws or regulations prescribing the use of such enclosures ; or
 - (ii) in any enclosure belonging to the State , without the permission of the person in charge thereof; or
 - (iii) within any private enclosure attached to any dwelling house, except upon the invitation of any inmate of the premises, under such circumstances that it is reasonable to infer that he is there present for immoral purposes, unless he is able to explain his presence to the satisfaction of the court by which he is tried,

shall be guilty of an offence, and shall be liable on summary conviction to imprisonment of either description for a period not exceeding six months, or to a fine not exceeding one hundred rupees, or to both.

(2) In any case in which any person who has been convicted of an offence under paragraph (a) of the last preceding subsection shall subsequently be convicted of another such offence, he shall, if a male, in addition to any other punishment to which he may be sentenced by the court, be liable, at the discretion of the court to be whipped.

8. In any case in which the offender against any of the provisions, whether of the last preceding section or any other preceding section of this Ordinance, is a female, the court may in its discretion direct, both in respect of any imprisonment to which she may be sentenced in the first instance and in respect of any imprisonment to which she may be sentenced in default of payment of a fine, that, instead of being imprisoned in one of the regular prisons of Sri Lanka, she shall be committed to any house of detention established under the Houses of Detention Ordinance, and there detained

Female offender may be committed to house of detention.

until the expiration of her sentence, and sections 5 and 6 of the said Ordinance shall apply to every such person so detained.

Punishment of certain classes of incorrigible rogues.

9. (1) Any person who—
- (a) knowingly lives wholly or in part on the earnings of prostitution;
 - (b) systematically procures persons for the purpose of illicit or unnatural intercourse,

shall be deemed to be an incorrigible rogue within the true intent and meaning of this Ordinance, and shall be liable—

- (i) on summary conviction to imprisonment of either description for a period not exceeding six months, or to a fine not exceeding one hundred rupees, or to both ; or
- (ii) on conviction on indictment to imprisonment of either description for a period not exceeding two years, and if a male, in addition to any such imprisonment, if the court in its discretion directs, to be whipped.

(2) Every male person who is proved to live with, or to be habitually in the company of, a prostitute, and every person, whether male or female, who is proved to have exercised control, direction, or influence over the movements of a prostitute in such a manner as to show that he or she is aiding, abetting, or compelling the prostitution of such person with any other person or generally, shall, unless the court is satisfied by evidence to the contrary, be deemed to be knowingly living on the earnings of prostitution.

Detention of youthful bad characters.

10. (1) In the following cases, that is to say:—
- (a) where any person being a male between the ages of twelve and twenty-one has been convicted by a Magistrate of any offence under sections 3 (1) (e), 7, or 9;
 - (b) where a Magistrate is satisfied that any person within the local limits of his jurisdiction, being a male between the ages aforesaid, is found habitually wandering about the streets and

accompanying persons therein, or in the company of disorderly or immoral persons or of reputed criminals, and that such person has no regular occupation, or no other occupation than that of professing to render casual services to persons requiring them,

it shall be lawful to the Magistrate, after due inquiry into the antecedents, connections, and habits of such person, if he is satisfied that the offender is addicted to unnatural vice, or is otherwise of corrupt or immoral habits, either—

- (i) to require such person to execute a bond, with or without sureties, to the satisfaction of the Magistrate, to be of good behaviour for a period not exceeding twelve months, and subject to such conditions as the Magistrate may determine, and in default thereof, to commit such person to prison for a period not exceeding six months, there to be detained and employed at such productive labour as may be prescribed by prison rules ; or
 - (ii) if after due inquiry into all the circumstances of the case, the Magistrate is satisfied that the offender is a person who ought not to be allowed the option of giving security for good behaviour, or that he can be more appropriately and beneficially dealt with in manner hereinafter provided, to commit such person, if he is under sixteen years of age, to an approved school within the meaning of the Children and Young Persons Ordinance, or if he is over that age, to any institution established by law for the reclamation and industrial training of juvenile offenders, there to be detained for a period of not less than three years.
- (2) If any such person is not already in custody, the Magistrate may enforce his attendance either by summons or warrant, as he may think fit.
- (3) The Magistrate may direct the detention of any person so brought before him for the purpose of necessary inquiries, and may, if he shall so think fit direct a medical examination of such person.

(4) The Magistrate may at any time direct any person committed to prison under this section in default of finding satisfactory sureties to be released from prison on such sureties being forthcoming.

(5) The Minister may at any time direct that any person committed to an approved or certified school shall be transferred to any institution established by law for the reclamation and industrial training of juvenile offenders, or direct the release of any person detained either in such school or institution.

(6) When a Magistrate makes an order under subsection (1) (ii) of this section, the proceedings shall be submitted to the Court of Appeal, and the order shall not be executed unless it is confirmed by a Judge of the Court of Appeal.

(7) If, when such proceedings are submitted, the Court of Appeal thinks that a further inquiry should be made, or additional evidence taken upon any point, he may make such inquiry or take such evidence himself, or direct it to be taken by the Magistrate. Unless the Court of Appeal otherwise directs, the presence of the convicted persons may be dispensed with when such inquiry is made, or such evidence is taken.

(8) When the inquiry and the evidence, if any, are not made and taken by the Court of Appeal, the result of such inquiry and the evidence shall be certified to such Court of Appeal.

(9) In any case so submitted to the Court of Appeal, the Court-

- (a) may confirm the sentence, or pass any other sentence justified by law; or
- (b) may allow the conviction and convict the accused of any offence of which the Magistrate might have convicted him, or order a new trial on any other charge or on an amended charge; or
- (c) may acquit the accused person:

Provided that no order of confirmation shall be made under this section until the period allowed for preferring an appeal has expired, or if an appeal is presented within such period, until such appeal is disposed of.

(10) This section shall apply only within such defined areas as shall be specially appointed by the Minister by Order published in the Gazette.

11. (1) Every person, having the custody, charge, or care of a girl, who causes or encourages the seduction or prostitution or unlawful carnal knowledge of the said girl, shall be guilty of an offence and shall be liable on summary conviction thereof to a fine not exceeding one hundred rupees, or to imprisonment of either description for any term not exceeding six months or to both such fine and imprisonment.

Causing, &c., the seduction or prostitution or unlawful carnal knowledge of a girl.

(2) Without prejudice to the generality of subsection (1), a person shall, for the purposes of this section, be deemed to have caused or encouraged the seduction or prostitution or unlawful carnal knowledge (as the case may be) of a girl who has been seduced or become a prostitute or been unlawfully carnally known, if he has knowingly allowed the girl to associate with, or to enter or continue in the employment of, any prostitute or person of known immoral character.

(3) No person shall be liable to conviction under this section who as parent or guardian has given his consent to a girl living with any man as his wife.

12. (1) Where it is shown to the satisfaction of a Magistrate on the complaint of any peace officer at the instance of any probation officer that any girl is with the knowledge of her parent or guardian exposed to the risk of seduction or prostitution, or of being unlawfully carnally known, or is living a life of prostitution, the Magistrate may require the parent or guardian of such girl to show cause why he should not be ordered to execute a bond with or without sureties for the exercise of due care and supervision in respect of the girl.

Security by parent or guardian of girl.

(2) For the purposes of this section, a Magistrate shall have all the powers which are conferred on a Magistrate by sections 84 to 92, both inclusive, 93, and 94 of the Code of Criminal Procedure Act, No. 15 of 1979, in relation to

securities for keeping the peace and for good behaviour and those sections shall apply, *mutatis mutandis*, to bonds executed or ordered to be executed under this section.

(3) Imprisonment for failure to execute a bond on the order of a Magistrate under this section shall be simple.

(4) No person shall be liable to execute a bond under the provisions of this section who as parent or guardian has given his consent to a girl living with any man as his wife.

(5) Where any girl, in respect of whom any person has been ordered to execute a bond under this section is removed for any period from the custody, care, or charge of such person under sections 13, 14, or 17, no action shall be taken to enforce the bond during the period of such removal, and if at any time thereafter the girl shall be restored to the custody, care, or charge of such person, the said bond shall remain of full force and effect.

Detention of girl in place of safety.

13. (1) Any peace officer may, on the complaint of a probation officer, remove to a place of safety to be selected by such probation officer any girl in respect of whom an offence under section 11 has been, or is reasonably believed by him to have been, committed.

(2) Any girl so removed to a place of safety may be there detained for a period not exceeding seven days, unless before the expiry of that time it has been decided that no charge will be made in respect of the said offence, in which case the girl shall be released on such decision being reached, but otherwise she shall be brought before a Magistrate before the expiry of the said seven days and may be detained in the said place of safety until the Magistrate has made an order in relation to the girl under the next subsection.

(3) (a) Where it appears to a Magistrate that an offence has been committed under section 11 in respect of any girl who is brought before him and that it is expedient in the interests of the girl that an order should be made for her care and detention, he may, without prejudice to any other power, make such order

as the circumstances may require for the care and detention of the girl until a charge has been made against some person in respect of the offence ;

(b) If any such charge is made against any person, the order may be extended until the charge has been determined by the conviction or discharge of the person charged, and

(i) in the case of his conviction, it may be further extended for a period not exceeding twenty-one days as the convicting Magistrate may direct; and

(ii) in the case of his discharge, it shall be forthwith void except with regard to anything lawfully done thereunder.

(c) Any such order as is mentioned in subsections (2), (3) (a), or (3) (b) may be carried out notwithstanding that any person claims the custody of the girl.

14. (1) When any person having the custody, charge, or care of any girl has been—

Disposal of girl by order of court.

(a) convicted of an offence under section 11 in respect of the girl ; or

(b) ordered to execute a bond in respect of the girl under section 12,

by a Magistrate, the Magistrate may, in his discretion, order that the girl be taken out of the custody, care, or charge of the person so convicted or bound over, and be delivered into the custody of a relative of the girl or some other fit person or society, approved and named by the Magistrate, until she attains the age of sixteen years or for any shorter period.

(2) Before any such order is made, the consent and ability of such relative or other person or society to undertake such custody shall be proved to the satisfaction of the Magistrate.

(3) Any such order may be from time to time renewed, varied, or revoked by the Magistrate who

made the same, or by any other Magistrate within whose jurisdiction the girl resides, either of his own motion or on the application of any person.

(4) If the girl has a parent or legal guardian, no order shall be made under this section unless the parent or legal guardian—

- (a) has been convicted of the offence ; or
- (b) is proved to the satisfaction of the Magistrate making the order to have been party or privy to the offence ; or
- (c) has been ordered to execute a bond in respect of the girl under section 12; or
- (d) cannot be found.

(5) Every order under this section shall be in writing, and may be made in the absence of the girl.

(6) The Minister may at any time discharge any girl from the custody of any person or society into whose custody she has been delivered under this section either absolutely or on such conditions as he may approve.

(7) It shall be lawful for the Minister to make rules in relation to girls delivered into the custody of any person or society under this section, and to the maintenance of such girls, and to the duties of such persons or societies with respect to such girls.

(8) All rules made under this Ordinance shall be laid, as soon as conveniently may be, on the table of Parliament at two successive meetings of Parliament and shall be brought before Parliament at the next subsequent meeting held thereafter by a motion that the said rules shall not be disapproved, and if upon the introduction of any such motion, or upon any adjournment thereof, the said rules are disapproved by Parliament such rules shall be deemed to be rescinded as from the date of such disapproval, but without prejudice to anything already done thereunder ; and such rules, if not so disapproved, shall continue to be of full force and effect. Every such disapproval shall be published in the Gazette.

15. (1) Any person or society into whose custody a girl is delivered by order under section 14 shall, whilst the order is in force, have the like control over the girl as if such person or society were the parent of the girl, and shall be responsible for the maintenance of the girl, who shall continue to be in custody of such person or society notwithstanding that she is claimed by her parent or any other person-

Control and maintenance of girl delivered into custody of any person or society by order of court.

(2) Every person who—

- (a) knowingly assists or induces, directly or indirectly, any girl to escape from the person or society into whose custody she has been so delivered ; or
- (b) knowingly harbours, conceals, or prevents from returning to such person or society, any girl who has so escaped, or knowingly assists any such harbouring, concealment, or prevention,

shall on summary conviction thereof be liable to a fine not exceeding one hundred rupees, or to imprisonment of either description for any term not exceeding three months.

(3) On the complaint or application of the person or society into whose custody any girl has been delivered by order under section 14, the Magistrate making the order of delivery may make a further order on the parent or other person liable to maintain the girl to contribute any specified sum not exceeding fifteen rupees a month for that purpose, and to pay the same in such manner as the Magistrate may direct to the person or society into whose custody the girl is delivered,

(4) Every such order of maintenance shall be in writing and shall be enforceable in like manner as if the girl had been ordered to be sent to an approved or certified school under the Children and Young Persons Ordinance, and also by a further order for the attachment and payment to the person named by the Magistrate of any pension or income due to the parent or other person liable to maintain the girl, including any pension or income due to him from the State. Such further order shall be a full authority to the person

by whom such pension or other income is payable to make the payment ordered, and the receipt of the person to whom the payment is ordered to be made shall be a good discharge to such first-mentioned person.

Offences to be non-cognizable and bailable.

16. Offences under sections 11 and 15 of this Ordinance shall be deemed non-cognizable and bailable within the meaning of the Code of Criminal Procedure Act, No. 15 of 1979.

Search warrant.

17. (1) If it appears to a Magistrate on information on oath laid by any probation officer that there is reasonable cause to suspect that an offence has been or is being committed in respect of any girl, he may issue a warrant authorizing all or any peace officers to search for such girl, and if it is found that an offence has been or is being committed in respect of her, to take her to and detain her for a period not exceeding seven days in a place of safety selected by the said probation officer and named in the warrant until she can be brought before a Magistrate.

(2) Any peace officer authorized by warrant under this section to search for any girl may enter (if need be by force) any house, building, or other place specified in the warrant and may remove the girl therefrom.

(3) It shall not be necessary in any information or warrant under this section to specify the name of the girl.

Sanction of Attorney-General for prosecution, &c.

18. No prosecution shall be instituted for an offence against section 11, and no complaint shall be made under section 12, without the sanction of the Attorney-General in writing,

Protection of peace officers and probation officers.

19. No proceedings civil or criminal shall be instituted against any peace officer or probation officer for any act bona fide done or omitted to be done in pursuance of any of the powers or duties conferred or imposed upon him by this Ordinance.

Officers neglecting their duty.

20. In case any principal or other grama niladhari, constable, or other peace officer aforesaid shall neglect his duty in anything required of him by this Ordinance, he shall be liable for every such offence to a fine not exceeding

fifty rupees, or to imprisonment not exceeding two calendar months, with or without hard labour, at the discretion of the court.

21. In case any person shall hinder, disturb, or molest any principal or other grama niladari, constable, or other peace officer in the execution of this Ordinance, or shall be aiding, abetting, or assisting therein, or shall knowingly conceal or harbour, or knowingly attempt, aid, abet, or assist in harbouring or concealing any rogue and vagabond, and shall be thereof convicted, every such offender shall, for every such offence, be liable to a fine not exceeding thirty rupees, or to imprisonment with or without hard labour for any period not exceeding four months ; and

Persons obstructing officers.

every person who shall knowingly conceal or harbour, or knowingly attempt, aid, abet, or assist in harbouring or concealing any incorrigible rogue, shall be liable to a fine not exceeding fifty rupees or to imprisonment for any period not exceeding six months with or without hard labour.

22. All fines or penalties imposed by this Ordinance shall, on failure of immediate payment, be levied by summary warrant of distress and sale of the goods, property, and effects of the offender, and in default of payment every such offender shall be imprisoned at hard labour for the space of one month for every ten rupees of such fine which shall remain unsatisfied, and in like proportion for every lesser sum, provided that such imprisonment on any one conviction shall never exceed the term of twelve months ; and it shall also be lawful for any court before whom any such offender may be convicted to order, at its discretion, the whole or any part of such fine or penalty, when recovered, to be paid over or applied to the use and benefit of the persons who shall first have given information against or been active in the apprehending of such offender, or shall appear otherwise deserving of reward in the matter.

Fines to be levied by distress.

Informer's share.

23. No prosecution shall be instituted against any person for offences under sections 2, 3, 4, 5, 6, 20, and 21 of this Ordinance after the expiration of one calendar month next subsequent to the date of the offence.

No prosecution to be instituted after one month.

- Sworn statement by person leaving Sri Lanka. [§ 3,51 of 1941.]
- 24.** (1) A sworn statement made by a person about to leave Sri Lanka before—
- (a) a Justice of the Peace ; or
 - (b) any police officer not below the rank of a sub-inspector ; or
 - (c) the customs officer for the time being in charge of the Colombo passenger jetty, not being below the rank of a charges officer,

taken in the presence of the person accused under such circumstances that he has a full opportunity of asking questions of the person making the statement, and signed by such person, may, if the person making the statement has left Sri Lanka, be given in evidence against the person accused on any charge under section 3 (1) (e).

(2) It shall be the duty of the Justice of the Peace or other person before whom any such statement is made, before tendering it for the signature of the person making it, to read it over to such person in the presence of the accused, and to explain the statement to the accused, and upon it being signed by the person making it, to certify that the requirements of this section have been complied with.

(3) A statement produced in court and purporting to be certified under this section shall be prima facie evidence of the facts therein stated ; but the court may require the attendance of any person present when such statement was taken, for the purpose of examination with respect thereto.

- Interpretation.
- 25.** In this Ordinance, unless the context otherwise requires—
- (a) " girl " means a girl under the age of sixteen years;
 - (b) " guardian ", in relation to a girl, includes any person who, in the opinion of the court having cognizance of any case or matter relating to the girl, has for the time being charge of or control over the girl ;

- (c) "legal guardian", in relation to a girl, means a person appointed according to law to be her guardian by deed or will or by order of a court of competent jurisdiction;
- (d) "peace officer" includes police officers and grama niladharies appointed by a *Divisional Secretary of the Divisional Secretary's Division in writing to perform police duties;
- (e) "place of safety" means any hospital, institute, house, home, or other suitable place, the occupier of which is in the opinion of the probation officer after due inquiry a person of respectable character, and is willing to receive a girl temporarily;
- (f) "probation officer" means any person appointed to be a probation officer under the provisions of the Probation of Offenders Ordinance. [§ 2,20 of 1947.]

* See section 4 of the Transfer of Powers (Divisional Secretaries) Act. No. 58 of 1992.

Commission Members

March 2021 (for an updated list, please visit www.icj.org/commission)

President:

Prof. Robert Goldman, United States

Vice-Presidents:

Prof. Carlos Ayala, Venezuela

Justice Radmila Dragicevic-Dicic, Serbia

Executive Committee:

Justice Sir Nicolas Bratza, UK

Dame Silvia Cartwright, New Zealand

(Chair) Ms Roberta Clarke, Barbados-Canada

Mr. Shawan Jabarin, Palestine

Ms Hina Jilani, Pakistan

Justice Sanji Monageng, Botswana

Mr Belisário dos Santos Júnior, Brazil

Other Commission Members:

Professor Kyong-Wahn Ahn, Republic of Korea

Justice Chinara Aidarbekova, Kyrgyzstan

Justice Adolfo Azcuna, Philippines

Ms Hadeel Abdel Aziz, Jordan

Mr Reed Brody, United States

Justice Azhar Cachalia, South Africa

Prof. Miguel Carbonell, Mexico

Justice Moses Chinhengo, Zimbabwe

Prof. Sarah Cleveland, United States

Justice Martine Comte, France

Mr Marzen Darwish, Syria

Mr Gamal Eid, Egypt

Mr Roberto Garretón, Chile

Ms Nahla Haidar El Addal, Lebanon

Prof. Michelo Hansungule, Zambia

Ms Gulnora Ishankanova, Uzbekistan

Ms Imrana Jalal, Fiji

Justice Kalthoum Kennou, Tunisia

Ms Jamesina Essie L. King, Sierra Leone

Prof. César Landa, Peru

Justice Ketil Lund, Norway

Justice Qinisile Mabuza, Swaziland

Justice José Antonio Martín Pallín, Spain

Prof. Juan Méndez, Argentina

Justice Charles Mkandawire, Malawi

Justice Yvonne Mokgoro, South Africa

Justice Tamara Morschakova, Russia

Justice Willly Mutunga, Kenya

Justice Egbert Myjer, Netherlands

Justice John Lawrence O'Meally, Australia

Ms Mikiko Otani, Japan

Justice Fatsah Ouguergouz, Algeria

Dr Jarna Petman, Finland

Prof. Mónica Pinto, Argentina

Prof. Victor Rodriguez Rescia, Costa Rica

Mr Alejandro Salinas Rivera, Chile

Mr Michael Sfard, Israel

Prof. Marco Sassoli, Italy-Switzerland

Justice Ajit Prakash Shah, India

Justice Kalyan Shrestha, Nepal

Ms Ambiga Sreenevasan, Malaysia

Justice Marwan Tashani, Libya

Mr Wilder Tayler, Uruguay

Justice Philippe Texier, France

Justice Lillian Tibatemwa-Ekirikubinza, Uganda

Justice Stefan Trechsel, Switzerland

Prof. Rodrigo Uprimny Yepes, Colombia

